

KOMMUNISTISK POLITIK

JUBEL I GAZA

*DEN PALÆSTINENSISKE MODSTAND HAR TVUNGET ISRAEL
TIL AT TRÆKKE SIG UD AF GAZA, EFTER 38 ÅRS BESÆTTELSE.
DET ER FØRSTE GANG DET ISRAELSKES BOSÆTTER-PROJEKT GÅR BAGLÆNS.*

Nr. 16

9. årg.

2005

**19. august -
1. september**

Støttepris 12 kr.

TEMA: VERDENSTRIBUNALET OM IRAK

- Socialdemokraterne og velfærden s. 2 ● Ytringsfriheden i fængsel s. 3 ●
- Retten til politisk protest s. 4 ● Kampen for OK til østarbejdere s. 8 ●
- Heksejagt i Danmark s. 10 ● Ulækkert s. 11 ● Islands Brygge 100 år s. 12 ●
- USAs militærplaner i Latinamerika s. 14 ● Haditha - et nyt Falluja s. 15 ●
- Historiens værste terrorangreb s. 16 ● Hiroshima brænder stadig s. 18 ●
- Danmark og 'Den kolde krig' s. 18 ● Debat s. 22 ● Duracell-kaninen s. 24

Socialdemokraterne og velfærden

KOMMUNISTISK POLITIK

Den socialdemokratiske partileder Helle Thorning-Schmidt har fremlagt sit længe bebudede udspil til en 'velfærdsreform' – læs: udspil til at undergrave velfærden og beskære de rettigheder, som arbejderne og den brede befolkning har tilkæmpet sig gennem årtiers kampe.

Fru Thorning-Schmidt vil have danskerne til at arbejde længere og mere, sætte pensionsalderen op og afvikle efterlønsordningen ved at hæve efterlønsalderen til 62 og begrænse adgangen. Det er der intet nyt i, selvom Helle Thorning markedsførtes som fornyelse. Det er gammel EU-politik og det er gammel borgerlig politik. Det er arbejdsgiver-politik, ikke arbejderpolitik.

Dermed har fruén også røbet, hvorfor så stærke kræfter i og uden for hendes parti arbejdede så ihærdigt for at få en hende som partiformand: Hun skulle slagte hvad der var tilbage af en velfærds politik i partiet – og reducere et kommende folketingsvalg til et personspørgsmål: Hvorvidt vælgerne foretrækker hende eller Fogh som statsminister. For deres politik er identisk. Kan hun ikke vinde et valg på sin borgerlige politik, er den sikret gennemførelse sammen med Fogh-regeringen.

Det har fået socialdemokraternes gamle valg- og regeringspartner De Radikale til at frygte, at det vil tage meget lang tid, før de igen kan sætte sig på ministertaburetter. Marianne Jelved leverede på selve dagen for offentliggørelsen af Thorning-Schmidts store velfærdsplan et sviende angreb på partneren: Socialdemokraterne er ved at lægge sig så tæt op ad VK, at vælgerne ikke kan se forskel:

- Jeg ser for mig, at vælgerne ikke vil kunne se forskel på den konkrete politik i de budskaber, der kommer fra Socialdemokraterne og fra V og K. Det vil sige, at valgmuligheden ikke bliver det politiske indhold, men om vælgerne bedre kan lide Helle Thorning-Schmidt end Anders Fogh Rasmussen. Det er en risikabel strategi, sagde Marianne Jelved og tilføjede: *- Man kan også sige, at hvis der virkelig er en total enighed mellem VK, DF og S om politikken i Danmark, så er det fair nok, at det kommer frem.*

Sandheden er kommet frem. Det eneste kerneområde i socialdemokraternes politik, hvor der kunne anes en vis

forskel mellem den og regeringen, er nu elimineret. Enigheden i dansk politik mellem regering og det største 'opposition'-parti har aldrig været større. Der er enighed om dansk krigsførelse uden for landets grænser, om opbygningen af EU som imperialistisk stormagt – med forfatning, krigskorps og euro - der er enighed om både stort og småt. Thorning Schmidts ønske om at lave forlig med regeringen skulle nok kunne gå i opfyldelse. For Fogh og Co. vil det være mindre vanskeligt end at forliges med Dansk Folkeparti. Det er som at blive enig med sig selv.

Vi skal ikke spå om udviklingen i det socialdemokratiske parti under Thorning-Schmidt. Der findes en betydelig opposition til hendes velfærds politik. I andre lande som i Tyskland og England er der sket partidannelser til venstre i protest mod de socialdemokratiske regerings utilslørede borgerlige program. I UK dannede George Gallo-way Respect-koalitionen i protest mod Blairs krigspolitik. I Tyskland stormer et nyt parti Die Linke (slet og ret: Venstre) frem i meningsmålingerne. Partiet står til 12 procent af stemmerne ved efterårets valg. Det blev stiftet i juli af udbrydere fra

Socialdemokratiet, der modsætter sig Gerhard Schröders økonomiske politik, og det tidligere østtyske kommunistparti PDS.

I Danmark plejer der at være styr på de socialdemokratiske medlemstroppe. Forsøg på oprør mod partiledelsen bliver afværget. Af loyalitet og magtgåde når partiet er ved regeringsmagten – af ønsket om at få magten, når det ikke er det.

Den parlamentariske venstrefløj – SF og Enhedslisten – har altid haft støtte til en socialdemokratisk ledet regering stående som punkt 1 i deres generelle strategi og i al parlamentarisk optræden. Den vil de sikkert holde fast ved, selvom de nu har socialdemokraternes gamle makkers ord for at politikken er identisk med Foghs.

Måske de vil ændre deres strategi til at støtte en Jelved-regering engang i fremtiden?

Til gengæld er det for andre indlysende, at der ikke findes nogen repræsentation af den stadig voksende protest og bevægelserne uden for parlamentet i det danske folketing.

Redaktionen 16. august 2005

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 275 kr.

År (26 nr.) 450 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 26. august 2005

Ytringsfriheden i fængsel

Bomberne i London i juli indvarslede en ny skærpelse af terrorlovene i UK og på EU-plan. Tony Blair var ikke sen til at fremlægge en række forslag, som vil undergrave retssikkerheden og svække retten til politisk protest yderligere. Den 5. august erklærede han:

- Lad ingen være i tvivl om at spillereglerne har ændret sig – og begrundede nye drastiske skridt, som skal straffe folk alene for deres synspunkter, ikke for eventuelle handlinger.

Tony Blair erklærede på pressemødet, at regeringen i terrorbekæmpelsens navn vil udvide sin praksis for deportation på basis af den eksisterende lovgivning for *at 'opmuntre til had og anbefale vold for at fremme en persons tro, eller retfærdigøre eller anerkende en sådan vold.'*

Han meddelte også, at han vil forbyde tre politiske grupper: Hizb ut-Tahrir, Frelsersekten og al-Ghurabaa.

Den britiske regering kan ifølge den nugældende lov ikke deportere personer til lande, hvor de risikerer tortur eller dødsstraf. Blair vil omgå dette ved at få løfter fra forskellige regeringer – indbefattet Algeriet, Tunesien og Ægypten – om at deporterede ikke vil blive mishandlet. Et sådant løfte er fremkommet fra Jordan.

Hvis de nye foranstaltninger gennemføres vil *'aktiv deltagelse'* i visse *'hjemmesider, boghandler, netværk, centre og særlige organisationer'*, som giver *'anledning til bekymring'* og som myndighederne betegner som ekstremistiske blive deportationsgrund.

En lov vil blive indført som forbyder folk i UK at *'bifalde terror'*. Religiøse lokaliteter som anses for rugepladser for ekstremisme vil blive lukket.

Andre forslag omfatter lettere adgang til at afvise asylansøgninger, hurtigere udvisning, skærpet grænsekontrol og en højere tærskel for at tildele britisk statsborgerskab.

Blair ønsker også udvidet brug af husarrest for britiske statsborgere, en *'betydelig'* styrkelse af politiets fuldmagter til at tilbageholde *'terrormistænkte'* uden at der rejses sigtelse og større muligheder for at fratage folk deres statsborgerskab.

I praksis er der tale om et forsøg på at lægge hele den muslimske befolkningsgruppe for had. I terrorbekæmpelsens navn har vi allerede set overlagte henrettelser på offentligt sted, som det var tilfældet med den brasilianske elektriker Jean Charles de Menezes i kølvandet på terrorbomberne i Londons undergrund. Det er nu kommet frem at britisk politi løj omkring dette drab. Brasilianeren forsøgte ikke at løbe fra politiet. Han blev simpelthen likvideret, da chancen bød sig!

At det er et forsøg på at undertrykke politisk protest fremgår f.eks. af, at den stærkt højreorienterede avis The Sun straks efter Blairs pressemøde opfordrede til at George Galloway, britisk parlamentsmedlem for Respect-koalitionen blev sat i husarrest! Avisen kaldte Galloway for *'landsforræder'*, fordi han har omtalt den irakiske modstand som *'heroisk'*.

På en demonstration den 4. august arrangeret af Stop the War-koalitionen og kaldte Blair-regeringen for *de 'virkelige forrædere mod dette land, dets interesser og de mænd og kvinder, som bærer dets uniform.'*

Den danske regering og dens støtteparti mere end skeler til hvad der sker i UK også på dette område. Den danske regering har meddelt, at den vil skærpe terrorpakken yderligere. Dansk Folkeparti har fremsat krav om at forbyde Hizb ut-Tahrir og vil have lukket Komiteen for et Frit Irak og sende irakiske medlemmer ud af landet. O.s.v.

Da den nazificerede danske lokalradio Radio Holger opfordrede til at sende alle muslimer ud af Europa og

dræbe (!) militante muslimer, opstod der ikke noget ramaskrig i pressen. Efter nogle dages tøven blev der rejst sigtelse mod ejeren Kaj Vilhelmsen – og radionævnet har nu frataget ham sendetilladelsen i tre måneder. Det er en mild sanktion for direkte og kriminelle opfordringer til mord på medborgere!

Regeringen har samtidig efter London-bomberne givet ordre til, at politiet skal rejse sigtelser mod forskellige grupper på basis af den allerede eksisterende terrorpakke. Derfor rejses der nu sigtelser mod Hizb ut-Tahrir for en mere end et år gammel løbeseddel, som man tidligere havde opgivet at sigte organisationen og dens talsmand for. Og derfor sigtes Oprør for terrorstøtte og dømmes til at fjerne en international appel om at udfordre terrorlovgivningen fra dens hjemmeside. Og derfor rejser Dansk Folkeparti forespørgsler i folketinget for at forbyde Komiteen for et Frit Irak

Blairs forslag til skærper har rejst en politisk storm i England – mens de tilsvarende forslag i Danmark i de borgerlige medier mødes af accept og tavshed.

Det burde imidlertid stå indlysende klart for alle, at disse terrorlove er det største angreb på ytringsfriheden og retten til politisk protest siden den tyske besættelse. Forslagene rammer ikke terror men den legitime politiske protest. Det er modstanden mod dansk deltagelse i den ulovlige besættelse af Irak og tilslutning til George W. Bush's globale krig mod terror, som er det egentlige mål for disse drastiske love.

Domstolene skal bruges til at undertrykke protesten – som de blev det under besættelsen. Dommen mod Greenpeace, dommen over maleraktivisterne og Frank Grevil, sigtelserne mod Ulla Røder og andre fredsaktivister, mod Oprør og Hizb ut-Tahrir o.s.v. er udtryk for denne antidemokratiske heksejagt.

Det er på høje tid, at der bliver protesteret massivt imod den. Ellers er det demokratiet og ytringsfriheden, som sættes i fængsel. -lv

Politiet lukker Oprørs appel

International kampagne mod politisk protest

Foreningen Oprør retsforfølges for sin protest mod terrorlovgivning og støtte til nationale modstandsbevægelser. Men Oprør er ikke den eneste i terrorkrigernes søgelys.

Der foregår i øjeblikket en international koordineret aktion for at stoppe solidaritetsorganisationer og lukke hjemmesider, der opfordrer til støtte til nationale modstandskampe. Sammen med sigtelserne mod Oprørs talsmand Patrick MacManus for støtte til terrororganisationer efter den ny terrorlov har Københavns Byret fjernet den internationale appel på tre sprog fra Oprørs hjemmeside www.opror.net.

På et stormøde 10. august i Blågårdens Medborgerhus i København besluttede Foreningen Oprør, at den ville fjerne appellen til europæiske demokrati- og solidaritetsbevægelser til at være med i en samlet udfordring rettet mod national terrorlovgivning, EU's terrorliste og den internationale 'krig mod terror'.

Efter kendelsen i byretten opfordrede Oprør andre organisationer og hjemmesider til at offentliggøre appellen, der nu på denne måde bliver spredt

Frihedskamp er ikke terror

George Bushs og hans allieredes såkaldte 'krig mod terror' udråber en lang række nationale befrielsesbevægelser som terrororganisationer, fordi de modsætter sig USA's og dens allieredes aggressionspolitik, besættelser og invasioner.

Men ifølge FN's charter og international lov er der en klar forskel på nationale frihedskampe og terrorisme. Modstand mod en ulovlig besættelse f.eks. er ifølge international lov fuldstændig legitim. Se f.eks. Geneve-erklæringen om terrorisme, vedtaget af FN's generalforsamling den 29. maj 1987. 'Kri-

gen mod terror', de terrorlovgivninger, der er vedtaget i USA, EU og Danmark, og de vilkårlige lister og terroristorganisationer, som f.eks. USA og EU har opstillet, søger at udviske skellet mellem legitim modstandskamp og terrorisme og anbringer en lang række nationale befrielsesbevægelser på terrorlisterne. Støtte til disse organisationer søges derefter hårdt straffet.

Den danske terrorparagraf er allerede blevet brugt til at dømme en organisation som Greenpeace for en fuldstændig uskyldig politisk aktion, som intet har med terrorisme at gøre. Sigtelserne mod Oprør efter 'terrorloven' (straffelovens § 114) er endnu et forsøg på at fremstille legitim modstandskamp som terrorisme og knægte enhver politisk opposition mod Bushs, Blairs og Foghs ulovlige 'krig mod terror'.

International kampagne

Der er ingen tvivl om at Oprørs internationale appel om udfordring af terrorlovgivningen og USA's og EU's terrorlister er hovedårsagen til sigtelserne og truslen om lukning af hjemmesiden. Oprør har med sin konkrete aktion til støtte for det colombianske FARC og det palæstinensiske PFLP og sin opfordring til, at det bliver en fælles europæisk aktion, tiltrukket sig opmærksomhed i de internationale hovedkvarterer, der organiserer og koordinerer 'krigen mod terror'.

Forsøget på at kvæle ytringsfriheden ved at lukke Oprørs hjemmeside er et led i en international kampagne, der føres af den amerikanske regering, dens allierede i 'krigen mod terror' og deres

politimyndigheder for at få lukket hjemmesider, der udtrykker støtte til nationale modstandskampe og frihedsbevægelser.

Det gælder ikke mindst i forhold til støtte til den irakiske modstandskamp, som er brændpunktet for den internationale kamp i dag mod USA's og dens allieredes ulovlige aggressionskrige og besættelser af suveræne nationer. I centrum for kampagnen mod ytringsfrihed på nettet er den italiensk-baserede organisation og hjemmeside Antiimperialist Camp.

44 amerikanske kongresmedlemmer har sendt et formelt brev til Berlusconi-regeringen via Italiens ambassadør i Washington. Kongresmedlemmerne kræver, at den italienske regering ulovliggør Antiimperialist Camp.

Antiimperialist Camp er en af hovedarrangørerne bag en international konference til støtte for den irakiske modstand den 1.-2. oktober i Rom. Kongresmedlemmerne forlanger, at Antiimperialist Camp, dens hjemmeside og solidaritetskonferencen forbydes.

Blandt konferencens oplægsholdere vil være en række repræsentanter for den irakiske modstand samt politikere og intellektuelle som den tidligere algeriske præsident Ben Bella og den svenske forfatter Jan Myrdal.

Antiimperialist Camps hjemmeside blev lukket af den amerikanske internetudbyder den 1. juli, men er nu oppe igen.

Disse forsøg på at kvæle ytringsfriheden og den politiske protest er blevet mødt med kraftige internationale protester.

Komiteen for et Frit Irak under angreb

Også den danske hjemmeside for Komiteen for et Frit Irak er i politiets og efterretningstjenesternes søgelys. Den har med sin klare politiske støtte til den irakiske modstand – herunder som anbefaler af konferencen i Rom – fået rabiater danske højrefløjspolitikere og antidemokrater til at kræve Komiteen og dens hjemmeside undersøgt og forbudt.

Dansk Folkeparti står i spidsen for denne kampagne mod Komiteen for et Frit Irak. Det vil have Komiteen forbudt og dens medlemmer smidt ud af Danmark! Den 13. juni stillede partiet § 20-spørgsmål til justitsminister Lene Espersen. Hendes svar kom den 5. august 2005.

Her hedder det bl.a.:

“Justitsministeriet kan oplyse, at Politiets Efterretningstjeneste som bekendt har til opgave at overvåge, forebygge og modvirke foretagender og handlinger, som må antages at rumme en fare for rigets selvstændighed og sikkerhed og den lovlige samfundsorden, herunder i første række de i straffelovens kapitel 12 og 13 omhandlede forbrydelser. Der kan selvsagt ikke i en besvarelse af et spørgsmål stillet efter § 20 i Folketingets forretningsorden gives nærmere oplysninger om konkrete efterforskninger.”

Sigtelse mod Hizb ut-Tahrir

Politiet rejste i sidste uge også sigtelse mod den muslimske organisation Hizb ut-Tahrir, der vender sig mod USA's og dens allieredes ulovlige besættelse af Irak og indblanding i Mellemøsten. Foreningens talsmand Fadi Abdullatif sigtes af Københavns Politi for trusler mod regeringen og forhånelser af jøder i to forskellige løbesedler på arabisk, som sidste år lå på Hizb ut-Tahrirs hjemmeside.

På et pressemøde i lørdags kommenterede Fadi Abdullatif det således:

- Sigtelserne er totalt uacceptable. De er kun til for at legitimere besættelsen af Irak og den terrorisme, som bliver begået af USA, Storbritannien og de allierede besættelse af de muslimske

lande. Sagen var henlagt, men er blevet taget op igen for at retfærdiggøre alle de nye indskrænkninger af borgernes rettigheder og ytringsfriheden. Det er en politisk sag bestilt af Justitsministeriet efter bomberne i London.

Hizb ut-Tahrir fordømmer London-bombningerne og terror mod civile.

På den ene af løbesedlerne stod blandt andet: *“Så drag af sted for at hjælpe jeres brødre i Fallujah i Irak, og udslet jeres regenter, hvis de står i vejen for jer.”*

Opfordringen handler ifølge Fadi Abdullatif ikke om den danske regering, som politiet nu hævder:

- Meddelelsen skal forstås sådan, at hvis regenterne i de muslimske lande forbyder muslimerne og militærstyrkerne at udføre deres pligter over for deres søskende i Irak, så skal de fjerne disse forræderiske, USA-loyale ledere.

Han understreger, at organisationen ikke anvender vold.

Protest og støtte påkrævet

Det er med andre ord ikke tilfældigt, at

der rejses en række samtidige sigtelser mod hjemmesider af forskellig observans, som vender sig imod ulovlige aggressionskrige i terrorbekæmpelsens navn.

Det er et forsøg på at undertrykke **al politisk protest** og knægte ytringsfriheden og de demokratiske rettigheder, når de bliver brugt til at modsætte sig en ulovlig politik fra de herskendes og de herskende magters side.

For alle progressive kræfter må det handle om at forsvare retten til protest og stille sig op for ytringsfriheden, uanset om det er venstreorienterede eller stærkt religiøse kræfter (fra en 'forkert' religion), der benytter sig af den.

Adskillige organisationer og kræfter har erklæret deres støtte til Oprørs initiativer og fordømt sigtelserne mod organisationen som et overgreb på demokratiet. Også de internationale protester er ved at strømme ind.

Protesterne må ses i lyset af den internationale kampagne mod støtte til legitime nationale modstandskampe og forsvaret for demokratiet udstrækkes til alle, der forhindres i at bruge det.

Retssag 31. august 2005

Kære alle

Vi, der protesterede i forbindelse med Folketingets vedtagelse af forlængelse af de danske troppers tilstedeværelse i Irak, er blevet indkaldt til retssag

den 31. august 2005 kl. 9.30 – 12.30

*i Københavns Byrets afdeling 41,
Rådhuspladsen 45.47 (mellem Vestergade og Strøget).*

Efter retsmødet kl. 13.30 afholdes pressekonference på advokat Bjørn Elmquists kontor H. C. Andersens Boulevard 11.

Alle er velkomne til at komme overvære retsmødet og tage del i det efterfølgende pressemøde. Vi har inviteret Frank Grevil, Patrick MacManus og Mads Christensen fra Greenpeace Nordic til at deltage i pressemødet.

Klaus, Matilde, Rasmus, Carsten og Ulla

Forsvar det frie ord, forsvar retten til frihedskamp!

Af Foreningen Oprør

Oprør vil ikke passivt acceptere beslaglæggelsen af den internationale appel med opfordring til at udfordre de udemokratiske terrorlove.

"Politisk censur skal ikke accepteres," udtaler Patrick Mac Manus, talsperson for Oprør.

"Vi opfordrer enkeltpersoner, organisationer og medier til at gengive Oprørs beslaglagte internationale appel.

I appellen opfordrer vi til at støtte frihedsbevægelser, som kæmper for sekulære, demokratiske og humanistiske mål," fortsætter Mac Manus. "Jeg kan ikke se, at ytringsfriheden skal indskrænkes på det grundlag."

Foreningen Oprør vil ikke passivt acceptere beslaglæggelsen af den inter-

Patrick MacManus, talsmand for Oprør, anklaget for at ytre sig.

nationale appel. Appellen er allerede i færd med at blive publiceret andre steder.

Vi opfordrer enkeltpersoner, medier og organisationer til at udbrede den.

Publicér den på nettet, eller omgå politiets censur mere kreativt – tryk plakater, T-shirts, hæfter etc. med de omstridte ord.

Også blandt dem, som ikke er enige i Foreningen Oprørs synspunkter i øvrigt, må erosionen af retssikkerheden og af ytringsfriheden vække modstand. Vi opfordrer til den stærkest mulige afvisning af det angreb på de politiske rettigheder, som byrettens kendelse er udtryk for.

Den såkaldte 'internationale krig mod terror' rammer befrielsesbevægelser og anden politisk opposition i deres kamp for social og politisk frigørelse. De internationale 'terrorlister' bidrager til at udstøde befrielsesbevægelserne fra det internationale samfund. Hermed afskæres muligheden for politisk dialog og for forhandlingsløsninger, der kan bringe konflikterne til ophør.

Solidaritetsens smukke blomst

Udtalelse fra FMN - Aktive Modstandsfolk

13. august 2005

Under påberåbelse af at ville bekæmpe 'terrorismen' har politikere og myndigheder med henvisning til de danske såkaldte terrorlove samt USA's og EU's 'terrorlister' iværksat forskellige aktioner for at forhindre, underminere, kriminalisere og forbyde organisationer og enkeltpersoner at deltage i mellemfolkeligt solidaritetsarbejde.

Forfølgelsen af demokratiforeningen Oprør, der bl.a. arbejder for solidaritet med og støtte til frihedsbevægelser i Palæstina og Colombia, er et eksempel. Undertegnede foreninger – Aktive Modstandsfolk og Folkebevægelsen mod Nazisme (FMN) – støtter foreningen Oprør og dens fortjenstfulde arbejde.

Hele den pågående 'antiterror'-kampagne klinger hult og føres under falsk udhængsskilt. Politikere m.fl. støtter og opretholder de danske nazisters radio-propaganda med diverse tilladelser og leder en lind strøm af skatteyderpenge – foreløbig over 500.000 kr. – til 'fører-bunkeren' i Greve og sikrer derved den racistiske og menneskeforagtende nazismes overlevelse og, som de selv siger, 'videreudvikling'. Nazismens metoder var og er terrorisme i renkultur, men støttes altså aktivt af den danske stat.

Nutidens kollaborations- og krigspolitikere tåler sammenligning med dem, der under den tyske besættelse af Danmark bestemte, hvem der var 'terrorist', nemlig frihedskæmperne, og forfulgte dem på alle tænkelige måder. Det skal ikke gentages i dag.

Oprørs hjemmeside - www.opror.net
 hvor politiet har fjernet den internationale appel på tre sprog.
 Den kan læses til højre på siden.

Uden vidtgående demokratiske rettigheder, uden et vidtgående mål af ytringsfrihed forfalder et demokratisk samfund. Igennem de senere år har sikkerhedsstaten i stigende grad erstattet retsstaten. Beslaglæggelsen af Foreningen Oprørs internationale appel er et yderligere udtryk herfor.

På vegne af Foreningen Oprør:

John Jakobsen
Christine Lundgaard
Patrick Mac Manus
 (talspersoner)

Vi kalder til kamp imod udpegning af fjender efter helt tilfældige lister, udfærdiget af tilfældige agenter i tilfældige lande. Vi appellerer til alle demokratiske danskere om at forsvare de grundlovsbestemte rettigheder om ytrings- og pressefrihed.

Vi opfordrer befolkningen til ikke at lade sig kyse, til at modsætte sig truslen fra et samfund med Big Brother i tronstolen og til at fortsætte og udvide solidariteten med frihedsbevægelser i andre lande.

Vær med til at passe og pleje solidaritetens smukke blomst.

Folkebevægelsen mod Nazisme
(FMN)
Aktive Modstandsfolk

Frede Klitgård

“Krigen mod terror” truer os alle

**Forsvar ytringsfriheden, menneskerettighederne
 og den internationale solidaritet!**

*Appel fra “OPRØR”
 (Danmark) til de
 europæiske bevægelser
 Lørdag den 28. maj 2005*

Den danske forening OPRØR inviterer alle europæiske demokrati- og solidaritetsbevægelser til at være med i en samlet udfordring rettet mod national terrorlovgivning, EU's terrorliste og den internationale “krig mod terror”.

Den aktuelle terrorlovgivning bruges af europæiske regeringer til at gennemføre begrænsninger i borgernes ytringsfrihed og politiske rettigheder, herunder retten til at formidle moralsk og materiel støtte til modstands- og befrielsesbevægelser i verden.

I det forløbne år har OPRØR offentligt, og i direkte strid med dansk terrorlovgivning, overført betydelige beløb til Folkefronten for Palæstinas Befrielse (PFLP) og Colombias Væbnede Revolutionære Styrker (FARC). En vigtig målestok ved valg af de organisationer, vi ønsker at støtte, er at organisationerne kæmper for sekulære, demokratiske og humanistiske mål.

De danske justits- og politimyndigheder har i månedsvis efterforsket sagen, under stærkt pres fra den colombianske regering, men der er hidtil ikke blevet rejst tiltale mod OPRØR. For at fremme efterforskningen har både Colombias ambassadør til de nordiske lande og vicepræsident Santos besøgt København og haft samtaler med udenrigsministeren og repræsentanter for justitsministeriet.

Vi appellerer til andre europæiske organisationer om at gå sammen med os i fortsat modstand mod de europæiske terrorlove og EU's terrorliste.

Vi foreslår en kampagne med følgende elementer:

* Pengeindsamling i hvert land med en liste over alle dem, der vil stå frem som medunderskrivere. Det frarådes at åbne konti, da disse kan blive beslaglagt.

* Hvert af de deltagende lande må nå op på mindst 100 underskrifter og 1.000 Euro. Det er naturligvis til stor fordel for kampagnen, hvis offentligt kendte personer kan inddrages heri.

* Det er vigtigt at udgive offentlig information om initiativet, når disse mål er nået, eller når det bedst passer ind i det lokale kampagneforløb.

* En konference med alle de deltagende organisationer afholdes i København, eventuelt i november i år. Her vil en kollektiv overførsel af de indsamlede midler til befrielsesbevægelserne blive offentliggjort. Samtidig udsender konferencen en samlet erklæring mod europæisk terrorlovgivning og den internationale ‘krig mod terror’.

Vi håber at denne appel bliver positivt modtaget af jeres organisation, og at initiativet kan blive videreudviklet på en så dristig måde, som det overhovedet kan lade sig gøre i forhold til hvert enkelt lands muligheder.

Se endvidere

Foreningen Oprørs hjemmeside

Foreningen Oprør
 C/O Blågårdens Medborgerhus
 Blågårds Plads 3 2200
 København N
 E-mail opror@linuxmail.org
 Hjemmeside www.opror.net

Kampen for OK til østarbejdere

Østeuropæiske arbejdsgivere udnytter EU's muligheder for løntrykkeri maksimalt. Fagbevægelsens kamp for danske overenskomster til udenlandske arbejdere er principiel. Det gælder også kampen mod det frygtede Bolkesteindirektiv.

Kampen for at sikre overenskomst til østeuropæiske arbejdere i Danmark kan synes uoverskuelig. Det skyldes, at EU's regler giver østeuropæiske arbejdsgivere ret til at aflønne deres ansatte i Danmark efter hjemlandets overenskomst. Konsekvenserne er en voldsom løndumping, der presser danske overenskomster og derved levevilkårene for danske arbejdere. Det er specielt inden for landbrug og byggeri, fænomenet gør sig gældende.

Dansk fagbevægelse har fra såvel fagforeninger som forbund taget den fornuftige holdning, at de østeuropæiske arbejdere er velkomne, men de skal have retten til at arbejde på danske overenskomster i fælles solidaritet.

Antallet af faglige blokader og aktioner er allerede omfattende, i betragtning af hvor kort tid siden det er, at EU blev udvidet fra 15 til 25 lande, hvilket var grundlaget for problemet. Resultatet af de faglige kampe er lige så spraglet, som antallet er i omfang.

TIB (Træ- Industri- & Byg) kan berette om en solstrålehistorie fra Næstved, hvor en blokade med fire dages varighed sluttede med, at det polske firma vendte næsen hjemad, idet arbejdsgiveren opgav sit forehavende med underbetaling. Forinden havde TIB forsøgt at få det polske firma Chester til at tegne overenskomst, men uden held:

- Vores mål har aldrig været at få de polske bygningsarbejdere smidt ud af landet, men at få tegnet en overenskomst med firmaet, så polakkerne kunne få samme løn og arbejdsvilkår som de danske håndværkere, udtaler

Fra TIB og 3F blokade mod rigmanden Tom Bringsværd i Byskov på Falster. Siden EU-udvidelsen trådte i kraft 1. maj 2004, er antallet af konflikter med udenlandske firmaer eksploderet.

TIB's lokale formand i Næstved, Johnny Frimann Storm til Fagbladet TIB.

Det var klart den lokale opbakning og sympati med blokaden og demonstrationerne, der forårsagede resultatet. Udgangen på historien blev således, at løntrykkeriet blev stoppet, selvom det ikke lykkedes at skaffe de polske håndværkere en dansk overenskomst.

Det lykkedes til gengæld med firmaet Jim Barna Log Systems, der laver amerikanske bjælkehuse ved brug af ungarske håndværkere. Firmaet, som har fire ungarere ansat for at opføre bjælkehuse i nærheden af Ebeltoft på Djursland, har uden problemer tegnet overenskomst med TIB, men så smertefrit foregår tingene ikke altid.

Den mest kendte sag er Lolland, hvor navnet Bringsværd og byen Byskov er blevet landskendt, fordi TIB og andre LO-forbund etablerede en blokade den 23. maj i år. Den snart tre måneder lange blokade så på et tidspunkt ud til at få en positiv udgang, da den norske skibsreder, Bringsværd, i sidste måned erklærede, at de polske håndværkere var blevet sendt hjem. Det skulle vise sig at være på en kortere ferie, for nu er de dukket op igen. Det polske firma Novo Bau stiller beredvilligt op på skibsrederens foranledning.

Blokaden og sympatikonflikten er blevet genetableret.

Bolkesteindirektivet

Kampen synes uendelig, så længe Danmark er medlem af EU, idet EU ikke blot har fastlagt reglerne om løntrykkeri på tværs af landegrænserne, men også forsøger at systematisere og udvide misbruget med det såkaldte Bolkesteindirektiv, der giver mulighed for at udføre serviceydelser til den billigste aflønning i hele EU.

Det ændrer ikke ved det faktum, at kampen er så meget mere nødvendig. Det lykkedes således hundredtusinder af demonstranter i foråret at tvinge EU til at lægge Bolkestein-direktivet på is, hvilket i situationen må betegnes som en sejr. Direktivet er imidlertid ikke taget af bordet; tværtimod er det kommissionens plan at genfremsætte det i en modificeret form.

Klaus Lorenzen, formand for Fagbevægelsen mod Unionen, mener, at direktivet skal tages helt af bordet og EU reformeres:

- Vi bør arbejde for, at direktivet bliver taget helt af bordet, men samtidig er det nødvendigt med et opgør med de dele af den eksisterende EU-traktat, som udelukkende fokuserer på et indre marked og ikke inddrager sociale hensyn, udtaler han til Folk i Bevægelse.

-gri

Konfliktboom med udenlandske firmaer

Antallet af faglige sager med udenlandske byggefirmaer er eksploderet hen over sommeren. I øjeblikket verserer mindst 60 konflikter, hvortil skal lægges 52 sympatikonflikter, hvilket er det højeste antal nogensinde.

De angivne 60 sager er alene opgjort inden for de to største byggeforbund 3f og TIB. Det drejer sig i samtlige tilfælde om østeuropæiske byggefirmaer, der ikke vil tegne dansk overenskomst, oplyser 3f, som vurderer at der totalt er mellem 5-6.000 østeuropæiske bygningsarbejdere i Danmark.

De to forbund er enige om problemets omfang:

- *Det er større nu end nogensinde tidligere siden EU-udvidelsen for 1½ år siden*, konstaterer Ole Christensen, formand for Byggegruppen i 3f, og Michael Dalsgaard, faglig sekretær i

TIB, samstemmende.

- *Ud over at vi har flere egentlige sager, får vi nu også henvendelser fra bygherrer, der vil vide lidt om mulighederne for at få polske firmaer herop*, siger Michael Dalsgaard. TIB oplever, at de østeuropæiske firmaer især hyres til små og mellemstore bygningsrenoveringer.

I både 3F og TIB erkender man, at man kun har fat i "toppen af isbjerget".

- *Vores vurdering på baggrund af henvendelser fra afdelinger og vores indtryk af det generelle aktivitetsniveau i branchen er, at der er totalt 5.000-6.000 østeuropæiske bygningsarbejdere i landet, en hel del formentlig ulovligt. Hovedparten af firmaerne har vi ikke fat i*, udtaler Ole Christensen.

-gri

Begrænsning kontra begrænsning

Trods regeringens løfter om hjælp til de unge, som ønsker at tage en erhvervsuddannelse, så står 11.073 uden praktikplads ifølge undervisningsministeriets egne tal.

Sidste år besluttede daværende undervisningsminister Ulla Tørnæs, at skolepraktikken (SKP) skulle beskæres kraftigt, hvilket fik SKP-eleverne til at protestere voldsomt. Ministeren lovede dengang, at erhvervslivet ville åbne for det nødvendige antal lærlingepladser, hvilket blot ikke er sket.

Siden er den ene efter den anden lapeløsning blevet forsøgt – uden virkning. Blandt andet har regeringen forsøgt sig med 23 nye korte erhvervsuddannelser, men stadig mere end 11.000 mangler en praktikplads.

Forbundet 3f konstaterer, at regeringen ikke har styr på situationen, hvilket er svært at benægte, medmindre de netop ønsker en sådan pukkel.

LO har også forsøgt sig i sommermånederne med at komme regeringen til hjælp. LO har foreslået adgangsbegrænsning til erhvervsskolernes grund-

forløb, som skal indføre karakterkrav til de i forvejen bogligt svage. For at gøre den bitre pille mere spiselig er forslaget kombineret med, at der til gengæld skal være tale om en uddannelsesgaranti.

Det har bragt blandt andet 3f-Ungdom i svingninger, idet de korrekt angiver, at de bogligt svage ofte først motiveres til at lære at læse og regne, når de står i en arbejdssituation.

I stedet mener 3f-Ungdom, at der først senere skal i forløbet skal indføres adgangsbegrænsning, hvilket af formanden Ida Risom begrundes således:

- *Der er enormt mange flere, der starter på grundforløbet, end der er lærepladser og job bagefter. Vi udlærer alt for mange på nogle uddannelser, og det er at stikke folk blå i øjnene*, siger hun.

Det kan være vanskeligt at få øje på den store principielle forskel på de forskellige modeller og forslag. Tilbage står 11.073 unge "med skægget i postkassen".

-gri

Utryghed trods løfter

Kommunalreformens ikrafttræden rykker nærmere. Politikere og faglige har i månedsvis forsøgt at indgive de ansatte en fornemmelse af tryghed i samme anledning. Det har ikke skortet på hensigtserklæringer, forblommede løfter og såkaldte garantier.

Ifølge en undersøgelse foretaget af Ugebrevet A4, så nærer langt størsteparten af ansatte i amter og kommuner ingen tillid til de folkevalgte: 75 pct. af de ansatte mener, at reformen har ført til utryghed og mere end halvdelen mener, at reformen har haft eller vil få negativ effekt på arbejdssituationen.

Teamsters brød med LO

Det amerikanske transportarbejderforbund, der i Danmark er blevet kendt for at føre en hård kamp mod A.P.Møller's behårde arbejdsgivermetoder i USA, har sammen med servicearbejderne i SEIU og fødevarerarbejderne i United Food and Commercial Workers brudt med det amerikanske LO; AFL-CIO, og vil nu oprette deres egen organisation.

Næstformand i LO-Danmark giver ikke "udbryder"organisationerne mange chancer på den internationale scene:

- *De vil jo optræde som konkurrenter til AFL-CIO*, fastslår Tine Auvig-Huggenberger, som derved mellem linierne advarer danske forbund fra at gøre det samme.

EU på retræte

EU's servicedirektiv (Bolkestein-direktiv) måtte tages af bordet til justering, efter flere hundredtusinde arbejdere havde demonstreret i Bruxelles' gader. Det var arbejderne og ungdommen i Frankrig og Holland, der efterfølgende stod bag to markante NEJ'er til Unionsforfatningen.

Det sidste skud på stammen er de europæiske havnearbejdere, der gennem omfattende og radikal kamp har fået sendt havnedirektivet til tælling. Direktivet ville have givet underbetalte søfolk retten til at lasse og løste skibe i EU-havne.

Heksejagt i Danmark

Af Lars Akerhaug, Komiteen for et Fritt Irak, Norge

Foreningen Oprør har erklæret, at de nu efter at have indsamlet penge for colombianske FARC og palæstinensiske PFLP og opfordret andre europæiske organisationer til at gøre det samme er blevet tiltalt i det seneste trin i heksejagten fra krigsforbryderne i den danske regering.

Ifølge Oprør blev "Patrick Mac Manus i dag arresteret og tiltalt efter straffelovens paragraf 114, den såkaldte terrorlov. Sigtelsen kommer på baggrund af Oprørs internationale appel til organisationer og enkeltpersoner om at støtte frigørelseskampe rundt om i verden."

Tiltalen kommer på en baggrund, der allerede er draperet med beskyldninger mod dem i Danmark, som støtter frigørelseskampe. Selv om det nu er mere alvorligt, er dette ikke det første angreb på foreningen. Målet for Oprør har altid været at provokere og bryde grænserne, der er sat af terrorlovene. Ved at indsamle penge til colombianske FARC og palæstinensiske PFLP har de åbent

udfordret EU's terrorlove. Tidligere er anklager blevet frafaldet til trods for offentliggørelsen af billeder, hvor foreningen giver penge til guerillasoldater fra FARC, blandt dem Colombias mest eftersøgte, guerillaens Ivan Marquez.

Dette kommer på baggrund af et generelt misbrug af den politiske situation fra de danske myndigheder efter angrebene i London. Det første tegn var skridtene mod at illegalisere Hizb-ut-tahrir, en radikal og utraditionel islamistfløj, som er forbudt i mesteparten af Mellemøsten, Afrika og Asien, selv

om gruppen aldrig har grebet til våben mod sine undertrykkere.

Tidligere har man under dække af krigsklimaet i Danmark blandt andet anklaget dem, som støtter den irakiske modstandskamp. Efter krigen mod Irak blev Awni-al-Kalsemji fra den Irakiske Patriotiske Alliance på baggrund af sine modige standpunkter før og efter okkupationen til støtte for det irakiske folks ret til modstand efterforsket, mistænkt for at have "rekrutteret" modstandsfolk mod USA's aggression. Senere er han blevet nægtet adgang til Storbritannien, utvivlsomt af de samme grunde.

Heksejagten har tidligere også ramt Komiteen for et Fritt Irak i Danmark, med profilerede personligheder også fra venstrefløjen i Danmark, som har bedt efterretningstjenesten efterforske komiteen. Situationen i Danmark viser behovet for at påpege, som Oprør gør, at det nu er "højest nødvendigt at forsvare retten til at kæmpe for frihed, også med våben, hvis det er nødvendigt". EU's

Vi vil bringe modstandens stemmer frem!

Støtteerklæring til Antiimperialistisk Camp og den internationale konference til støtte for den irakiske modstand den 1.-2. oktober 2005 i Rom. 16. august 2005

I en anmodning har 44 amerikanske kongresmedlemmer bedt Italien om at forhindre den internationale konference til støtte for den irakiske modstand "Leave Iraq in peace - support the legitimate popular resistance", der er plan-

lagt til at finde sted i Chianciano den 1.-2. oktober, og som vil give international støtte til den irakiske modstand.

Denne indblanding retter sig især mod Anti-Imperialist Camp, som er en af de internationale organisationer, der har arbejdet for at få denne internationale begivenhed op at stå. Angrebet finder utvivlsomt sted, fordi konferencen har til formål at bringe stemmerne fra den irakiske modstand og dens tilhængere frem i Europa. Endvidere vil konferencen også være en mulighed for at føre en dialog med den irakiske modstandsbevægelse og udgør derfor en trussel mod dem, der ønsker at fortsætte krigen mod og nedslagtningen af det irakiske folk.

Det er sikkert, at Anti-Imperialist Camp er under angreb på grund af sin langvarige støtte til den irakiske modstand. I 2004 blev organisationen angrebet som følge af sin pengeindsamling "10 euro til den irakiske mod-

stand". To af dens ledere blev arresteret. I foråret fik en af dens aktivister sit hjem ransaget af politiet.

Disse åbne og skjulte trusler afspejler den stadigt voksende brutale undertrykkelse af og heksejagten mod dem, der kæmper imod "Det Nye Amerikanske Århundrede". De antidemokratiske tiltag i kølvandet på "krigen mod terror" og fiaskoen for angrebskrigen mod Irak må bekæmpes ikke bare af dem, der støtter den irakiske modstand, men af alle, som ønsker at bevare demokratiske værdier.

På konferencen vil repræsentanter for alle dele af den irakiske modstandsbevægelse mødes med verdensberømte intellektuelle personligheder som Samir Amin og Jan Myrdal, kendte politikere som den tidligere algeriske præsident Ahmed Ben Bella og folk fra antikrigsbevægelsen. Der er ingen tvivl om, at truslerne fra de amerikanske

terrorlister og "krigen mod terror" forsøger at tilsværte alle modstandsformer som en og samme ting og at stemple en række oppositionelle grupper som terrorister. Men frihedskamp er ikke det samme som terrorisme.

Foreningen Oprør opfordrer samtidig til åbent at udfordre de begrænsninger, som bliver indført mod ytringsfriheden og andre grundlæggende demokratiske rettigheder, der nu sker i skyggen af "krigen mod terror".

De virkelig skyldige er ikke Oprør, men de danske krigsmyndigheder, som deltager i Irak og gør danske soldater, drenge og piger til legitime mål for den irakiske modstandskamp. De, som i dag virkelig kæmper for fred og demokrati, er dem, som går imod brutale okkupationer og angreb på demokratiske rettigheder og ytringsfrihed i hele verden. Selv om der eksisterer forskelle på venstresiden og i solidaritetsmiljøerne, om hvilke organisationer man bør støtte, og hvordan man kan bekæmpe det amerikanske verdenshæge, må vi nu huske at stille spørgsmålet "Hvem er de næste"?

Fordansket af KP

kongresmedlemmer er en reaktion på denne alliances styrke.

I de europæiske antikrigsbevægelser er der en lang tradition for solidaritet med folk, som slås mod brutale krige og besættelse, og for solidaritet med deres retfærdige modstand.

I Skandinavien vil vi ikke lade os skræmme af forsøg på at svække os. Tværtimod vil vi fortsætte med at bringe den irakiske modstands stemmer frem og styrke disse. Vi opfordrer alle demokrater og fredsvener til at fordømme forsøget på at forbyde Anti-Imperialist Camp og konferencen til støtte for den irakiske modstand.

Underskrivere pr. 16. august 2005:

Irak-komiteen i Malmø, Sverige
Komiteen for et Frit Irak, Danmark
Komiteen for et Frit Irak, Norge
Danmarks Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister
Stop Terrorkrigen
Arbejderpartiet Kommunisterne

Ulækkert

Det var mandag morgen, og personalet mødet var sat. Programmet for Dagcenteret i den kommende uge skulle gennemgås og justeres, og praktiske opgaver skulle uddelegeres og sikres. Det var et rutinemøde, så stemningen var som altid rar og afslappet, indtil centerets handicapbus rullede forbi vinduerne. De omkring 12 ansatte kiggede undersøgende på hverandre. Det var tydeligt, der ikke var styr på, hvem der skulle udføre "modtagefunktionen".

Da alle var klar over, at chaufføren, Niels-Erik, ville tale med meget store bogstaver, hvis ikke to "modtagere" var klar med morgenhilsen og det nødvendige antal rollatorer, var der straks to frivillige, der rejste sig for at komme de første brugere i møde.

Bodil benyttede den ufrivillige pause til at berette om en hændelse, der tilsyneladende havde ligget hende på sinde i weekenden, fra sidste uges tur til Bakken:

- Jeg kan godt sige jer, at det var sgu for meget. Jeg var lige ved at sige noget til dem, lød indgangsreplikken, der havde den ønskede effekt: Ingen anede, hvad hun snakkede om, men alles opmærksomhed var fanget.

- Ja, jeg siger jer, det var altså for ulækkert. Det havde ellers været meget hyggeligt. Vi havde kigget på en masse forlystelser, og brugerne havde spillet på deres Lykkehjul, trukket i den enarmede og så videre. Derefter var vi havnet på et hyggeligt spisested, og jeg kan godt sige jer, at jeg havde vanskeligt ved at styre mig, da Rita og Ella skejdede ud.

Nu faldt tiøren. Det var altså brugerne, der var i skudlinjen. Tilbage stod kun, hvilke ulækre handlinger de havde generet Bodil med. Det måtte være slemt, for Dagcenterets værdigrundlag bærer overskriften "At arbejde på ligeværdighed mellem alle mennesker". Det skal ske ved "gensidig respekt", der bygger på et "forpligtende fællesskab", hvor "sladder ikke kan bruges til noget", men tværtimod "skal vi snakke med hinanden og ikke om hinanden".

"Der er noget om snakken, der er sjovest på Bakken" lyder reklamesloganet, hvilket blot ikke var gældende for Bodil, der tilsyneladende ikke delte leksikonets opfattelse af begreberne *ligeværdighed, gensidig respekt, sladder* med mere:

- Lige som vi er ved at være færdige med at spise, så kalder Rita og Ella på tjeneren. Minsandten om de ikke be'r ham om at hente noget, de kan pakke deres rester ind i.

Bodils forargelse var så voldsom, at det blev en kende for meget for Lone, der var vokset op i et arbejderhjem med få midler, hvilket har givet hende en materialistisk forståelse og sympati for de ældres økonomiske problemer:

- For mange af vores brugere er det jo dyrt at gå på restaurant. Hvis de samtidigt ikke har så stor appetit, så er det jo nærliggende at få resterne med hjem til senere brug, forsøgte hun at forklare Bodil, som imidlertid fortsatte uanfægtet:

- Jaja, det er meget godt alt sammen, men du har jo ikke hørt det hele. Tjeneren kan ikke hjælpe Rita og Ella, så de pakker resterne ind i ubrugte servietter for at lægge dem i deres tasker. Det er da for ulækkert, fastslog Bodil igen.

- Jeg var altså lige ved at sige noget til dem. Specielt til Rita, som ikke var i stand til at pakke det hele ind, så jeg var nødsaget til at give hende min serviet, så hun kunne pakke det ordentligt ind, inden hun lagde det i tasken.

- Vil det sige, at du gav hende din egen brugte og beskidte serviet? spurgte Lone nysgerrigt.

- Nej, selvfølgelig ikke, svarede Bodil indigneret.

- Jeg havde ikke brugt min serviet. Jeg er jo ikke så sart, så jeg plejer at tørre mine hænder af i bukserne, forklarede hun uden at fortrække en mine.

De to "modtagere" var vendt tilbage til bordet, så mødet kunne fortsætte "ligeværdigt og i gensidig respekt uden sladder."

Reno

Jubilæumsfestival Islands Brygge 100 år

Islands Brygge ca. 1950

Islands Brygge har altid været noget særligt i København – en afgrænset by i byen, som har levet sit eget mere eller mindre stilfærdige og upågtede liv. Nu fejrer bydelen sit 100 års-jubilæum med en stor festival i hele bydelen fra den 2. -18. september.

Arbejderbyen langs havnen

Bryggen er placeret på et inddæmet område langs Københavns Havn – afgrænset af havnen, Langebro og Amager Fælled. Omkring år 1900 opstod ideen til en særlig bydel ikke mindst med henblik på den fremvoksende industriproduktion. I 1901 besluttede havnevæsenet sammen med Privatbanken at anlægge en 925 meter lang kaj og fylde arealet mellem Artillerivej og Langebro op. I 1905 skød de første bygninger langs havnen frem. De blev senere suppleret med flere boligkarréer langs industriområdet og havnekajen med de islandske og nordatlantiske gadenavne. I tiden efter 1. verdenskrig var det et blomstrende industriområde.

Nogle af Københavns største arbejdspladser blev indrettet dér – som Gosch (tændstikker og blyanter), 4K, cementfabrik og ikke mindst Sojakage-fabrikken. Det var ikke virksomhedernes

hovedkvarterer. Direktørerne og kontorerne og de officielle adresser lå andre steder i byen – men det var der, tingene blev produceret, i nær tilknytning til havnefronten og de indkommende skibe med råvarer og udgående med de færdige produkter.

Det var en arbejderbydel – og derfor har Bryggen altid været en aktiv bydel. Beboerne har i forskellige perioder kæmpet for kirke, skole, havnepark, medborgerhus og meget mere. De har kæmpet mod spekulanter, miljødelæggelse og forurening. Havneparken blev anlagt, da 400 bryggeboere tog spaden i egen hånd.

Krig og eksplosioner

Under den tyske besættelse var Bryggen klemmt inde af tysk militær på Artillerivej Kaserne, Politiskolen, Ballonparken og på Ny Tøjhusområdet. Men fra Bryggen blev der også taget del i modstandsarbejdet.

Den 2. marts 1945 sprængte modstandsbevægelsen Langebro i luften. Det skete for at lukke ca. 40 danske skibe i havnen inde, så tyskerne ikke kunne bruge dem. Bryggeboerne sejlede resten af krigen på arbejde fra en lille bådforbindelse mellem Kalvebod Brygge og Gunløgsgade.

I januar 1943 faldt der fire bomber over Islands

Brygge nedkastet af engelske flyvere, som skulle ramme B&W og dens produktion for tyskerne. Det var endnu en af fejltagelserne ved disse luftbombardementer – men ingen af dem eksploderede. Den ene af bomberne ramte en seng i en lejlighed i Gunløgsgade. Den eksploderede 12 timer senere – uden at nogen kom til skade.

Da krigen sluttede den 4. maj tudede alle de befriede skibe i sejrsglæde.

En af de kendteste industrier på Bryggen var Sojakagefabrikken – opført 1910 for i starten at forarbejde soja fra Manchuriet. Sojakagen lagde i årtier en ram lugt af 'harsk olie' over kvarteret.

Sojakagen sprang i luften i 1980 med et brag der hørtes over hele København. Trykbølgen fik vinduer til at blæse ud så langt som til Vesterbro.

Fabrikken havde første gang haft et større udslip i 1934. Lige siden protesterede beboerne mod en farlig og forurenende virksomhed så tæt på beboelseskvarteret. Efter eksplosionen blev protesterne meget kraftige – og i 1991 blev sojakagen lukket. Nu er dens bygninger blevet dyre penthouse-lejligheder.

Pengene og Bryggen

“Bryggen” er nu totalt forvandlet. Den er blevet mondæn. De gamle arbejdspladser er omdannet til dyrt og hypermoderne kontor- og boligbyggeri. Den er ikke længere en isoleret ø kun 10 minutter fra Rådhuspladsen – men et investeringsområde.

Den gamle 'Sojakage-kaj' - nu kodylt penthousebyggeri

Pengestærke Københavnerne m/k med et par eller ti millioner i lommen kan erhverve sig en fantastisk penthouselejlighed med udsigt over hele den indre havn, over til Kalvebod Brygge og ned til nybyggeriet ved sydhavnen med Fisketorvet, glaskontorhuse m.v.

Fra den lange nye træbro ved bryggen ser man i første parket rækken af kontorbyggerier og Mariott Hotel der voksede op på den gamle kulhavns areal for blot ti år siden.

Men bryggeboerne er der stadig, selvom deres kvarter er under forvandling. I 1971 dannede de en menneskekæde foran bygning B52 (som bombe-flyene) på Ny Tøjhusområdet. De demonstrerede for at bevare de sidste bygninger. B52 blev til medborgerhuset Gimle, som fik væsentlig betydning for det venstreorienterede København. Gimle blev omdrejningspunktet for mængder af aktiviteter, ikke mindst for Bryggen. I 2001 blev hele Ny Tøjhusgrunden solgt til byggeri og Gimle blev jævnet med jorden. Men beboerne ville have deres hus – og Gimle blev erstattet af det ny kulturhus på havnen, et af de mest aktive medborgerhuse i København.

Bryggefestival

Kulturhuset er et af de vigtige udgangspunkter for jubilæumsfestivalen, der i 14 dage byder på et omfattende program, der involverer så godt som alt og alle på Bryggen. Der vil være koncerter,

byture, historiske foredrag, markedsdage om meget andet godt – med 'Alt om Bryggen'.

Oktober Bogcafe og Galleri i Egilsgade 24 deltager også i festlighederne med koncerter, udstilling og foredrag. Den nuværende bogcafe åbnede sidste år i lokaler, der engang husede boldklubben Hekla.

Det omfattende program for festlighederne (som har leveret mange af oplysningerne til denne artikel) kan rekvireres i Kulturhuset.

Oktober aktiviteter under Bryggefestivalen

Marianne Knorr i Oktober Bogcafé

Fra fredag den 2. september

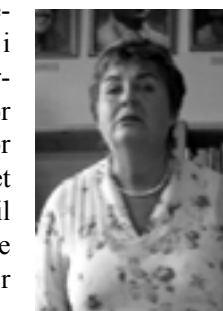
Fotoudstillingen 'Sommer på Bryggen' vil være på gennem hele festivalen.

Lørdag den 3. september:

Kulturcafe med bl.a. Marianne Knorr

Oktober Bogcafe og Galleri i Egilsgade 24 deltager i festivalens markedsdag lørdag den 3. september, hvor hele Egilsgade lukkes for trafik og omdannes til et stort marked. På gaden vil Oktober hele dagen afholde hollandsk auktion over antikvariske bøger.

Kl. 14 er der kulturcafe, hvor sangerinden Marianne Knorr – selv gammel bryggeboer – vil optræde sammen med sin pianist Søren Tuxen.

Marianne Knorr havde stor succes da hun sidst optrådte i Oktober Bogcafé med Brecht-sange

Fredag den 9. september:

I Brobys fodspor. Kl. 16 – 18 drager maleren Jørgen Buch (selv Christianshavner) i Broby Johansens fodspor med en vandring på Bryggen set med kunstnerøjne.

Torsdag den 15. september

Havnens folk. Oktober Bogcafe byder på fortællinger fra det gamle kvarter til i dag.

Alle arrangementer er gratis
– og alle er velkomne.

USA's militærplaner i Latinamerika

USA er i færd med at bygge en ny militærbase i Paraguay – mellem Argentina og Brasilien og på grænsen til det urolige Bolivia.

Amerikanske myndigheder har udpeget grænselandet mellem Argentina, Brasilien og Paraguay som et 'center for islamiske terrorceller i Sydamerika'. Under dette latterlige påskud, hvor den globale 'krig mod terror' bruges som et figenblad for aggressiv amerikansk militærintervention er George W. Bush og hans tropper i færd med at opbygge en ny strategisk militærbase for at styrke sine militære positioner på kontinentet.

USA har indgået en militær samarbejdsaftale med myndighederne i Paraguay om at opføre en base til 16.000 soldater i Mariscal Estigarribia i den nordlige del af landet. Basen skal kunne modtage og være udgangspunkt

Som i Venezuela, har arbejdere og bønder i Bolivia sat magt bag kravet om nationalisering af naturressourcerne.

Nu opfører USA en militærbase tæt ved de bolivianske oliefelter.

for amerikanske militærfly. Den anlægges dermed i nærheden af de store gasreserver i Bolivia. Aftalen blev i hemmelighed godkendt af Paraguays parlament den 28. maj i år!

Der er tale om en ren nordamerikansk operation inde på Paraguays territorium, muligvis med en vis deltagelse af landets hær. Washington formaliserer dermed etableringen af en militær base i Paraguay, som i realiteten har eksisteret gennem længere tid.

Der er planlagt præsidentvalg i Bolivia til december, hvor den venstreorienterede leder Evo Morales fra Bevægelsen for Socialisme (MAS) er favorit. Han har under de folkelige bevægelser pres sat nationalisering af olie- og gasressourserne på programmet.

Opførelsen af den amerikanske base godt 200 kilometer fra de olierige bolivianske områder i Tarija og Santa Cruz vækker i Latinamerika mistanke om, at USA bringer sig i stilling til en mulig

Nepal:

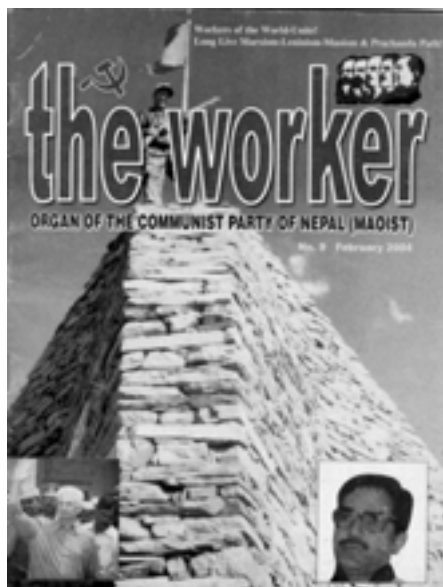
Demokratisk republik på dagsordenen

Størstedelen af Nepal under revolutionær kontrol

90 pct. af Nepal er nu befriet og den overvældende del af befolkningen lever i områder uden for det enevældige kongediktators kontrol. Der tages nu skridt til at danne en bred front for at afskaffe det enevældige kongedømme og etablere end demokratisk republik.

Den 1. februar opløste den nepalesiske konge Gyanendra parlamentet og indførte undtagelsestilstand i landet. Han opgav alle slør af at Nepal var et konstitutionelt monarki og antog enevældig magt som militærdiktator. Alle demokratiske rettigheder er undertrykt og kongens politiske modstandere forfølges brutalt.

Gyanendra kom på tronen efter et kup mod sin broder kong Birendra 1. juni 2001. Hele den kongelige familie blev myrdet, fordi Birendra havde nægtet at sætte den kongelige nepalesiske hær

ind mod den væbnede revolutionære bevægelse, der i 1995 blev indledt under ledelse af Nepals Kommunistiske Parti (Maoister).

Siden da har Gyanendra med støtte fra USA og de vestlige imperialistmagter forgæves søgt at undertrykke folkekrigen. Men jo mere brutal undertryk-

kelsen er blevet, jo større er opbakningen til den revolutionære bevægelse også blevet. Undtagelsestilstanden blev indført for at give kongen frie hænder til at knuse den demokratiske og revolutionære bevægelse, men har blot ført til at regimet er blevet stadig mere desperat og isoleret. Det er lykkedes den revolutionære bevægelse at blokere og isolere de stadig mindre dele af Nepal som er under kongens og hans hærers kontrol.

Der er nu taget skridt til at danne en bred enhedsfront mellem Nepals Kommunistiske Parti (Maoister) og de undertrykte og opløste parlamentariske partier med det formål at vælte kongedømmet og etablere en demokratisk republik. Dette positive skridt vil fremme regimets død trods den åbne og skjulte støtte, det modtager og har modtaget i stor skala fra de imperialistiske lande – Danmark indbefattet - som har fremstillet Gyanendra som en garant for parlamentarisk demokrati!

Haditha – et nyt Falluja

Af Carsten Kofoed

invasion for at sikre, at dets greb om olien ikke trues af en Morales-regering. De amerikanske soldater kan være i Paraguay 18 måneder ad gangen – og amerikansk militær er allerede involveret i øvelser med Paraguays hær under udhængsskiltet 'krig mod terror'

I begyndelsen af juli ankom de første 500 amerikanske soldater til basen. Det skete omtrent samtidig med at krigsminister Donald Rumsfeld og vicepræsident Cheney modtog Paraguays vicepræsident Luis Castiglioni under et officielt besøg. Nogle uger før havde Paraguays parlament godkendt en forespørgsel fra USA om at sikre amerikanske soldater i landet immunitet mod anklager for kriminalitet og krigsforbrydelser. Peru, Venezuela og Ecuador havde modtaget den samme forespørgsel under trussel om at inddrage amerikansk bistand – men Paraguay var det eneste land, som accepterede den.

Under mødet med Paraguays vicepræsident lovede Rumsfeld at sende Paraguay eksperter fra Center for Hemispheric Defense Studies, tilknyttet den berygtede morderskole School of the Americas' efterfølger, Western Hemisphere Institute for Security Cooperation.

Sammen med denne operation mod Bolivia og den amerikanske intervention mod oprørsbevægelserne i Colombia er det amerikanske hovedsigte i Latinamerika fortsat at vælte den mange gange demokratisk valgte Chavez-regering i Venezuela.

I officielle dokumenter taler Washington nu om at Latinamerika er på vej ind i en periode med krig og militær intervention. I et dokument fra i år fra Rumsfelds Center for Sikkerhedspolitik (oprettet 1998) hedder det f.eks.:

"Tiden er ved at rinde ud. Venezuelas skridt på vejen mod undertrykkelse, mod militarisering, mod våbenimport, destabilisering af sine naboer tyder på, at tiden løber ud for den venezuelanske befolkning og for den relative fred, som flertallet af kontinentets nationer har nydt godt af. Det bolivarianske regime i Caracas udgør en betydelig risiko for freden og for demokratiet på kontinentet. Dette bør ændres!"

I disse dage er det sket igen. De amerikanske besættelsestropper har nok engang været i færd med at fjerne vandet, befolkningen, så fiskene, de irakiske frihedskæmpere, ikke længere har noget at svømme i.

Det er byen Haditha, der med sine cirka 100.000 indbyggere ligger 200 km nordvest for Bagdad, som siden den 3. august har været under angreb fra de amerikanske fascister og deres irakiske lejesvende, der udgøres af de kurdiske chauvinister, Barzani og Talabanis såkaldte peshmergas, og den shiitiske Badr-brigade, som er trænet af Iran. Massakren i Haditha går under navnet "Quick Strike".

Det er ikke første gang, at den amerikanske statsterrorisme overfalder Haditha. Det skete også under "Operation New Market" i maj, hvor mere end 1.000 marinesoldater støttet af kamphelikoptere og tanks trængte ind i byen for at "rense den for terrorister".

Siden USA for omtrent en uge siden annoncerede drabet på 14 marinesoldater i Haditha, hvilket skyldtes amerikanernes uvilje mod at udveksle fanger med modstandsbevægelsen, har byen været udsat for en barbarisk aggression fra luften og på jorden plus en kvælende blokade påtvunget byen af de amerikanske besættelsestropper og deres irakiske lakajer.

De voldsomme bombardementer af Haditha har kostet adskillige mennesker livet, mest kvinder og børn, ifølge det kinesiske nyhedsbureau Xinhua, der også fortæller, at ligene flyder i byens gader.

To meget gamle arkæologiske broer, som forbinder Haditha ved den sydlige del af floden Eufrat med byen Barwana oppe i den nordlige del, er blevet ødelagt. Biblioteker, folkeskoler og gymnasier er blevet bombet, mens de amerikanske besættelsestropper har forhindre ambulancer, sundhedspersonale og journalister i at komme ind i byen, hvor der har hersket en situation, som er sammenlignelig med Falluja i november 2004. Her blev hundredvis af byens indbyggere slagtet, mens hele byen lagdes i ruiner.

Men på trods af de brutale og fortsatte luftbombardementer har de amerikan-

ske besættelsestropper og deres irakiske lakajer ikke været i stand til at trænge helt ind i byen, hvor der især i dens sydlige del har foregået voldsomme kampe. Hadithas indbyggere har forsvaret deres by med alt, hvad de har.

Men hvor er de såkaldte menneskerettighedsorganisationer? Hvor er det såkaldte internationale samfund? Hvor er FN's Kofi Annan, for hvem det er lykkes at lukke øjnene for alle USA's massakrer i Irak, massakrer, som med al respekt for ofrene er uendeligt gange større og værre end terrorbomberne i London, som han kaldte "et angreb på selve menneskeheden"? Det korrupte FN med dets racistiske generalsekretær i spidsen er fuldstændig tavs om alskens forbrydelser og terror, så længe det er USA, der er synderen, og så længe det er arabere og især muslimer, som er ofrene.

Det, som Haditha har gennemlevet og gennemlever, kender indbyggerne i byer som Falluja, Samarra, Qaim, Najaf, Karbala, Kufa, Baquba, Buhriz, Ramadi, Latifiya, Mahmudya, Madain og mange bydele i Bagdad, Mosul og Basra. Det er amerikansk fascisme, gigantiske krigsforbrydelser, som de vestlige massemedier er tavse om, men som en dag alligevel vil nå verdens indbyggere som en uigendrivelig sandhed.

Et står imidlertid klart: Heller ikke i Haditha vil det lykkes for nutidens nazister, der er ikklædt Stars and Stripes, at drukne det irakiske folks retfærdige modstand mod deres udplyndrende, ulovlige besættelse i blod. For tiden gennemfører modstandsbevægelsen dagligt 150 militære operationer mod besættelsesmagten og de irakiske kollaboratører. Befrielsen er sikker og hastigt på vej.

Carsten Kofoed er bestyrelsesmedlem i Komiteen for et Frit Irak

Hiroshima og Nagasaki:**Historiens værste terrorangreb****Af Norm Dixon**

Den 6. og 9. august markerede 60-års-dagene for de amerikanske atombombeangreb på de japanske byer Hiroshima og Nagasaki.

I Hiroshima er det anslået, at 80.000 mennesker døde i en brøkdæl af et sekund. Omkring 13 kvadratkilometer af byen blev udsløttet. I december var yderligere mindst 70.000 mennesker døde af stråling og kvæstelser.

Tre dage efter ødelæggelsen af Hiroshima kastede USA en atombombe over Nagasaki, som førte til mindst 70.000 menneskers død, inden året var omme.

Siden 1945 er endnu titusinder af de to byers indbyggere ramt og døde af strålingspåførte kræftsygdomme, fødselsdeformiteter og fosterskader.

En ganske lille gruppe amerikanske magthavere mødtes i Washington og

beordrede hjerteløst denne tilfældigt valgte udsløttelse af civilbefolkninger.

Der var ingen klar advarsel på forhånd.

De afviste alle alternativer.

De foretrak at påføre Japan det mest ekstreme menneskeslagteri, som var muligt.

De beordrede de to værste terrorhandlinger i menneskehedens historie og fik dem gennemført.

En forbrydelse mod menneskeheden

60-års-dagene vil uundgåeligt blive markeret af talløse kommentarer i massemedierne og taler, som gentager det 60 år gamle mantra om, at der ikke var noget andet valg end at anvende atomvåben for at undgå en bitter, langvarig invasion af Japan.

Den 21. juli (*i år, overs.*) forstyrrede det britiske tidsskrift *New Scientist* hele dette kor, da det meddelte, at to historikere har fundet afslørende beviser på, at 'den amerikanske beslutning om at nedkaste atombomber på Hiroshima og Nagasaki ... havde til hensigt at starte Den Kolde Krig [imod Sovjetunionen, Washingtons allierede i krigen] snarere end at afslutte Anden Verdenskrig'.

Peter Kuznick, direktør for Atomstudie-instituttet ved American University i Washington, har fastslået, at præsident Trumans beslutning om at bombe byerne 'ikke bare var en krigsforbrydelse, det var en forbrydelse mod menneskeheden'.

Sammen med Mark Selden, historiker fra Cornell Universitetet i New York, har Kuznick undersøgt USA's, Japans og USSR's diplomatiske arkiver. De opdagede, at tre dage før Hiroshima havde Truman erklæret sig enig i, at Japan 'søgte efter fred'. Hans topgeneraler og politiske rådgivere fortalte ham, at der ikke var behov for at bringe atombomben i anvendelse. Men bomberne blev nedkastet alligevel.

'Det var vigtigere at gøre indtryk på Rusland end at afslutte krigen,' sagde Selden til *New Scientist*.

Unødvendige massakrer: Japan var parat til overgivelse

Den borgerlige presse betegnede øjeblikkeligt historikernes 'teori' som 'kontroversiel', men den stemmer godt overens med vidnesbyrd fra mange centrale amerikanske politiske og militære aktører på den tid, indbefattet general Dwight Eisenhower, som i et inter-

Det Femte bud**Af Ivan Malinovski**

Der var en fyr der sprængte Hiroshima

Det slog ham at det var galt.

Han tænkte på det mangel søvnløs time

- hvoraf det fremgår, han var unormal.

Alting løb sammen for ham - ven og fjende,

Så han var farlig og blev spærret inde.

Det femte bud er ellers let at fatte:

DU MÅ IKKE SLÅ IHJEL

(Før præsidenten siger at du skal det).

Studentersamfundets revy 1962.

Kilde: Fredsakademiet,

Alternativ, nr. 2. 1962.

Det ødelagte Hiroshima set fra Enola Gay – flyet, der kastede a-bomben med kælenavnet 'Litte Boy' og var opkaldt efter moderen til piloten, oberst, senere general Tibbet (!).

view med Newsweek i 1963 uden omsvøb erklærede, at 'japanerne var parate til at overgive sig, og det var ikke nødvendigt at ramme dem med denne forfærdelige ting'.

Trumans stabschef admiral William Leahy skrev i sine erindringer, at 'brugen af dette barbariske våben mod Hiroshima og Nagasaki var ikke af afgørende betydning for vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og rede til overgivelse.'

Samtidig besluttede Washington sig alligevel koldblodigt for at udslutte hundredtusinder mænds, kvinders og børns liv for at udstille dets nye super-våbens forfærdelige kraft og understrege de amerikanske magthaveres vilje til at bruge det.

Disse forfærdelige handlinger skulle advare de sovjetiske ledere om, at deres byer ville lide samme skæbne, hvis USSR forsøgte at stille sig op mod Washingtons planer om at skabe et 'amerikansk århundrede' med USA's verdensherredømme. Atomfysikeren

Leo Szilard fortalte sine biografer om, at Trumans udenrigsminister James Byrnes før angrebet på Hiroshima havde fortalt ham, at 'Rusland vil være nemmere at håndtere, hvis amerikansk militær magt kan gøre indtryk på dem, og at en demonstration af bomben kan give Rusland det indtryk'.

USA's forbyrderiske atompolitik intakt

Beruset af sin succes med det atomare blodbad i Japan planlagde og truede USA i 1950'erne og 60'erne ved mindst 20 lejligheder med at gøre brug af atomvåben og holdtes kun tilbage, da USSR udviklede tilstrækkeligt mange atombevæbnede raketter til at indvarsle æraen med 'gensidig garanteret ødelæggelse' – og af de amerikanske magthaveres frygt for at en gentagen brug af atomvåben ville udløse en massiv opstand mod USA fra almindelige menneskers side over hele verden.

Washingtons atomterror-politik er stadig intakt. USA afviser at udelukke

at være den første til at bruge atomvåben i en konflikt. Dets seneste Nuclear Posture Review ('Status over Atomvåben', en rapport fra 'forsvarsministeriet' til kongressen, overs.) forudser brugen af atomvåben mod ikke-atombevæbnede 'slyngelstater', og det er i færd med at udvikle en ny generation af 'atomvåben til brug på slagmarken'.

Frygten for det politiske tilbageslag, som ville blive udløst i USA og verden over ved brug af atomvåben, er stadig hovedbremsen på atomgalningene i Washington. Her i 60-året for historiens værste terrorhandling er det mest effektive, som fredselskende mennesker verden over kan gøre for at holde denne frygt ved lige i de amerikanske herskeres sind, endnu engang at forpligte os til at sikre et nederlag for Washingtons nuværende 'lokale' terrorkrige i Afghanistan og Irak.

Fra Green Left Weekly, 3. august 2005
Overs. og mellemoverskrifter KP

Hiroshima Brænder Stadig

Tanker fra en komponist ved 60-års dagen for Hiroshima og Nagasaki.
Af Thomas Koppel

Lys er liv.

6. August 2005 kan vi tænde et stearinlys for børnene, kvinderne, mændene, de gamle, der omkom for verdens første atombomber.

Selv lys kan kapres og voldtages af dem, for hvem intet er helligt.

6. August 1945 lidt over 8 om morgenen smed en enlig amerikansk B-29 sin uran-atombombe over Hiroshima, en by kendt for sin skønhed og sin kunst. I selve lysglimtet brændte 130.000 mennesker op.

Tre dage senere omkom 70.000, da den anden amerikanske atombombe – denne gang plutonium – eksploderede i Nagasaki.

Yderligere 120.000 døde i dagene derefter af strålesyge, forbrændinger og andre sår. Stadig lider folk; tusinder af børn er født med deformiteter.

Lys blev kapret, voldtaget, vendt til død og ulykke. Lys blev mørke. Lys blev terror.

Den officielle myte er fortsat, at bomberne faldt for at afslutte 2. Verdenskrig hurtigt. Myten er falsk. Krigen var reelt ovre; Nazi-Tyskland, Japans allierede, havde kapituleret to måneder forinden, og Japan havde lige siden forsøgt at overtale den amerikanske regering til at tage imod sin egen overgivelse. Præsident Truman vendte det døve øre til.

Japan var under krigen en fascistisk magt, men den japanske civilbefolkning led som alle andre befolkninger under de stores krig.

For krigsherrerne betød almindelige japanere ingenting.

Time Magazine skrev i 1944: *“Den almindelige japsker tænker ikke og er uvidende. Måske er han et menneskeligt væsen. Men der er intet, der beviser det.”*

Atombomberne kostede millioner ulykke – og ofrene var ikke alene japanske børn, kvinder, mænd. Bomberne var starten på foreløbig 60 års rædsel for en mulig atomkrig. 60 års

terror fra dem, jordboerne har betroet ledelsen af deres samfund.

Med ‘demonstrationen’ af bomben ofrede de milliarders liv og fremtid. Gevinsten gjaldt derimod kun dem selv. De nåede at få afprøvet bomben i praksis, mens de endnu kunne skyde skylden på krigen; de fik besat Japan før Sovjet; og, måske vigtigst, de fik demonstreret – i håndgribelige realiteter – at det amerikanske militærindustrielle kompleks nu var Jordens herrer. Imperiet. Den Nye verdensorden. I besiddelse af det “ultimate våben” og parat til uden skrupler at bruge det.

Sejrherrerne skriver historien, siger man. De prøver i alt fald i disse dage ihærdigt at forklare, at bomben afsluttede 2. Verdenskrig og gav demokratiet sejren. Men ved 60-året for invasionen i Normandiet for nylig var det den invasion, der *“afgjorde 2. Verdenskrig”*. Ordene skifter med mindedagene, men det, der virkelig betyder noget for dem, gemmes langt væk. Låses ned i den nederste kælder. Spøgelset i operaen: kommunismen. Det er dem i paranoid grad magtpåliggende, at historien skriver, at USA-kapitalismen vandt 2. Verdenskrig; Sovjets 20 millioner faldne og de torturerede modstandskæmpere rundt om i de ramte lande hører man ikke om.

Atombomberne over Hiroshima og Nagasaki var ikke afslutningen af 2. Verdenskrig, de var starten på den kolde krig. Inddæmningen og undergravning-

en af det socialistiske Sovjetunionen – og en krig mod alle progressive overalt, inklusive i USA selv. Få år senere henrettedes ægteparret Rosenberg i den elektriske stol – som et skræmmeeksempel for alle, der stillede spørgsmål ved kapitalismens ufejlbarlighed. Charlie Chaplin blev af “Komiteen imod uamerikansk virksomhed” landsforvist fra USA for sin sympati for de fattige.

I hele den periode – min barndom – hang atomtruslen som en permanent sort sky over menneskenes hoveder. Den ultimative trussel. Den ultimative terror.

Nazismens terroristiske uhyre blev nedkæmpet i 1945. Men det var allerede forpuppet i en ny kokon. Den dag magthaverne i dag siger, at uhyret blev slået – i Hiroshima 6. august 1945 – sprang det selv samme terroristiske uhyre ud af sin puppe og slog til igen, skabt og beskyttet af de selv samme amerikanske finansfolk, der stod bag Hitler-nazismen. Heriblandt familierne Rockefeller, Ford – og Bush.

Forskellen mellem den kolde krigs terror og den terror, verden oplever i dag, er, at den amerikanske storkapital – Imperiet - i 50'erne var et økonomisk urørligt imperium. I dag segner Imperiet under tyngden af sin egen militær- og krigsnarkomani, sin narcissisme uden nogen berøring med virkeligheden, sin uproduktivitet, verdens foragt og sin bundløse forgældethed, der har pantsat dets egne børn, børnebørn og oldebørn tyve generationer frem. Deres paranoia fremkaldes ikke af en fjendtlig omverden, Saddam Hussein eller “Al Qaeda”, som de selv har skabt og bevæbnet. Det er deres eget systems totale sammenbrud på alle fronter, de slås med, økonomisk, militært og moralsk. Deres eneste og sidste middel er ødelæggelse, mord, terror.

Kun derfor er terror ophøjet til det bærende element i de seneste års historie. Hver gang befolkningerne er ved at glemme angsten og blive sig selv igen,

fremkaldes angsten på ny.

Menneskeheden bør ikke tolerere, at denne paranoide og utilregnelige klike sidder på næsten alle atomvåben på kloden. Bush taler meget om atomstop. Men truslen med menneskeheden kommer snarere fra de myriader af atomvåben, der står opstillet og skudklar i USA, England, Israel og i NATO's siloer.

Atomvåben er terror og en forbrydelse mod menneskeheden, uanset hvor de er, og om de bruges eller ej.

Da Hitler selv havde sat ild til den tyske rigsdag, skød han skylden på "terroristerne". Det betød dengang jøder, kommunister, fagforeningsfolk, pacifister. De kunne derefter bruges som syndebukke, masseudryddes, bruges til groteske, umenneskelige eksperimenter.

Historien gentog sig allerede 6. august 1945 i Hiroshima.

Fra marts til 1. august 1945 – fem dage før Hiroshima – havde det amerikanske luftvåben tilintetgjort 66 japanske byer med brandbomber. En tidlig napalm. Millioner af døde, lemlæstede, hjemløse. Alle civile. Alene i Tokyos flammehav omkom hundredetusinder af civile.

Hiroshimas og Nagasakis beboere var uskadt. De diskuterede, om det kunne være, at de blev skånet, fordi mange fra Hiroshima var udvandret til USA. De vidste ikke, hvad der ventede dem.

6. juni 1945, to måneder før bomben, skrev USA's krigsminister Henry L. Stimson, som legenden har gjort til modstander af terrorbombardementer i Tyskland og Japan, et notat i sin dagbog:

"Jeg fortalte ham (præsident Truman), at jeg var lidt urolig for, at luftvåbnet – inden vi var klar - måske nåede at smadre Japan så meget, at det nye våben ikke ville få en fair baggrund at præsentere sin styrke på. Truman lo og sagde, at han forstod."

61 dage senere blev "det nye våben" "præsenteret" for verden. Hiroshima og Nagasaki og deres levende, intetanende beboere, blev forvandlet til et grotesk monument for militærindustriens og dens politikeres stupiditet og ondskab.

Endnu mens de to byer brændte, blev amerikanske læger sendt derned. Ikke

for at yde nødhjælp, men for "videnskabeligt" at undersøge og sammenligne virkningen på mennesker af de to typer atombomber, uran og plutonium, til brug for militærindustrien.

Vi har vænnet os til, at verden "åndede lettet op" efter nazismens fald i 1945. At mere normale tider indfandt sig, mere demokratiske, mere menneskelige.

Vi har sovet i timen. I tiden siden 1945 har Imperiet åbent, eller skjult igennem CIA, undergravet, overfaldet og tilintetgjort hundredvis af nationer. Afghanistan og Irak var ikke de første. Langt over hundrede nationer er blevet saboteret eller knust gennem terror og tortur af det selv samme Imperium – siden 1945. Saddam blev indsat af USA efter sabotage af det demokratiske Irak, der gik forud. Iran, hvor den korrupte Shah med sit hemmelige SAVAK-politi og det hele blev indsat, efter at Mossadeghs demokratisering af Iran og nationalisering af olien mishagede koloniherrerne. Chile, Filippinerne, Guatemala, El Salvador, Nicaragua, Haiti, Grenada ... Listen er uendelig.

De seneste år har i isnende grad været afslørende for den vestlige presse. Det, som pressen i mange år brugte som skræmmebillede, nemlig Goebbels' løgnfabrik, er rimeligt normale tilstande i den vestlige presse i dag. I disse års verdenskrise burde

pressen have informeret om ikke andet så i det mindste 'alsidigt'. I stedet har den accepteret rollen som Pentagons/Bushs/Blairs reklamesøjler.

Pressen skrev, hvad Bush, Rumsfeld og Blair sagde. Saddam havde atomvåben. Massedestraktionsvåben. Det var tid for Imperiet til at genopvække rædslen for atomkrig.

Alle indignerer nu med rette over, at krigsforbryderne Bush, Blair, Fogh gav verden denne løgn. Men pressen refererede også løggen, kun sjældent sandheden.

Saddam havde hverken massedestraktionsvåben, atomvåben eller uran.

Men det havde Bush, og han brugte dem allerede. Al amerikansk ammunition har forarmet uran indstøbt. Babylon, dets hængende haver – og indbyggere – er for altid inficeret af uran-stråling.

Har vores 'frie' presse fortalt om disse familiers lidelser? Bush har fejlet dem ind under gulvtæppet, og pressen lader dem med få undtagelser ligge der.

Siden Papa Bushs Irakkrig i 1991 er over 1,5 millioner irakere døde som følge af kugler, bomber, sanktioner og atomstråling.

Og en af Bushs velbevarede hemmeligheder er, at over 400.000 amerikanske soldater også er blevet strålesyge af deres egen uran-ammunition. Det såkaldte "Golfkrigs-syndrom". Mange

børn i disse soldaterfamilier er – ligesom irakiske børn – født og døde med Hiroshima-børnenes atom-deformiteter.

Har pressen behandlet dette realistisk? Har vores 'frie' presse fortalt om disse amerikanske familiers lidelser? Nej, Bush har fejlet dem ind under gulvtæppet, og pressen lader dem (med få undtagelser) ligge der.

Irak tilhørte ikke Bush-Imperiet, og ingen har givet dem lov at smadre menneskelige, naturlige og kulturelle værdier, der tilhører det irakiske folk og i den sidste ende menneskeheden.

Den irakiske folkelige modstandsbevægelse slås mod en kriminell militær besættelse – og mod terrorgrupper kontrolleret af besættelsesmagten – og har lige så meget folkeret til modstandskamp som den danske modstandsbevægelse i 1943. De holder stand imod det kriminelle Imperium på vegne af hele menneskeheden.

Har pressen behandlet det realistisk?

Pressen åd løgnene om Husseins Atomarsenaler. Hvis atomarsenaler er så centrale (hvilket de er – for os), hvorfor spørger pressen ikke, hvornår de enorme lagre af atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben i USA, England, Israel, Frankrig osv. skal indbringes for FN og destrueres? Hvorfor overholder Bush, Blair, og Sharon ikke selv atomstopet? Og når de ikke gør det, kan de så forlange, at andre nationer skal lægge sig frivilligt op på slagtebænken?

Hvornår hører vi pressen undre sig over "terrorkrigens" accelererende hetz mod muslimer, samtidig med at det amerikanske og britiske establishment har udviklet og benyttet såkaldte ekstreme "islamiske" grupper og proselytregninger i 40 år – som f. eks. Taliban, Northern Alliance, Al Qaeda – og brugt dem imod de arabiske folk selv?

Hvornår hører vi pressen undre sig over Bush-doktrinen "kamp for demokrati"? Mens Imperiets repræsentanter højtideligt overværer begravelsen af den Saudiske "konge" over et samfund, der hugger arme, ben og hoveder af folk hver fredag og udviser meget, meget få demokratiske træk? Samtidig med at Bush-regeringen kalder Venezuelas Chavez 'diktator', på trods af at han over blot et par år ubesværet har

Hiroshimas fredsflamme, der brænder til det sidste atomvåben er destrueret.

vundet 9 (ni) USA- og europæisk-kontrollerede valg og folkeafstemninger og har 70 % støtte i sin befolkning imod Bushs sølle 38 %?

En meget stor del af pressen har gjort sig til en integreret del af Imperiets propaganda- og løgneapparat.

Og de japanske børn, der brændte op i Hiroshima og Nagasaki, var ikke Imperiets ejendom, så de frit kunne aflive dem. De børn tilhørte menneskeheden. De var vores børn.

Det er på høje tid at vågne. Alle andre verdensdele, Asien, Latinamerika, Afrika – rejser sig og trodser Imperiet med ny uafhængighed, nye visioner og mange steder endda med økonomisk fremgang.

Det bryder Imperiet sig ikke om. I deres mareridt er der kommunismen, som kommer krybende op fra kældrene.

Hvor bliver det næste terror-angreb? Bliver det et snigmord i Caracas? En invasion i Cuba? En radioaktiv bombe i København? En mystisk influenza i Kina? Åh, hvor skal vi blive forvirret om, hvem der er terrorister og hvornår. Men, ham, Londons politi har eftersøgt som "mastermind" for S-togsbombene, viser sig at være mangeårig medarbejder i CIA og det britiske MI-6. Og vi skal ende med at tænke, at det hele alligevel ikke er til at finde ud af.

Men vi ser ikke skoven for bar træer. Terror har været en integreret del af Imperiets karakter og arsenal af redskaber lige siden Hitlers opkomst. Imperiet er terroristisk, og forskellen er, at det nu afslører sig over hele kloden på én gang, og et gigantisk sammenbrud for dette Imperium truer. Ingen nye politistatslove, ingen massakre noget sted

kan forhindre sammenbruddet, for Imperiet hænger uhjælpeligt fast i sin egen dødsdrift, sin forgældethed, sin verden af selvmodsiggende løgne.

Anders Fogh og Mærsk McKinney hører ingen alarmklokker, kun klangen af rare Pentagon-dollars. Er de trygge, fordi Imperiet har sat alle sine mafia-drenge på de store poster? Negroponte, der skabte dødspatroljerne i Guatemala og El Salvador, som sikkerhedschef i USA??

Kun få politikere har modet til at sætte sig op mod den truende katastrofe. Men millioner fredselskende mennesker er en meget stærkere magt. Og de har sat sig i en bevægelse, der ikke kan stoppes. Men tiden kan være knap. I morgen kan være for sent.

For Hiroshimas, Nagasakis, Afghanistans, Iraks, Guatemalas børn og millioner af andre børn er det allerede for sent.

Menneskesjælen har stadig stor skønhed, når vi befrier os fra angsten.

Det oplever vi på hver eneste koncert, uanset om vi står på de største scener eller de mest ydmyge. I den menneskelige skønhed starter fremtiden – en fremtid uden terror, krig og elendighed. Den skønhed vil vi bære videre ...

Som om vi bar et barn varsomt på armen ...

Pårørende til ofre fra World Trade Center har fundet sammen med overlevende fra Hiroshima. I 60-året for den moderne tids første og største terror-handling i et budskab for fred.

Vær ikke en del af problemet, bliv en del af løsningen. Lys tændes tusinde steder allerede nu. Nogle spinkle, andre stærke.

Lys for liv, for fred.

Liv og kærlighed vil styrte mafiaens trone. Den magt har vi alle sammen indeni os.

Peaceful Tomorrows:
www.peacefultomorrow.org

Voice Of Hibakusha:
www.inicom.com/hibakusha

Stonewalk:
www.stonewalk.org/japan/japan

Stop Terrorkrigen:
www.stopterrorkrigen.dk

*Danmark under 'Den kolde krig'***Krigstrussel fra Øst var selvbedrag**

Danmarks sikkerheds- og militærpolitik under den kolde krig byggede på et falsk grundlag, en farlig illusion.

Efter fem års studier blev den store rapport om Danmark under den kolde krig offentliggjort den 1. juli 2005.

Efter opfordring fra såvel Poul Nyrup Rasmussens som Anders Fogh Rasmussens regeringer blev rapporten skrevet af medarbejdere ved Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS).

Offentliggørelsen af rapporten var ventet med stor spænding, ikke mindst af regeringen og andre borgerlige politikere. De forventede, at det nu uigendriveligt ville blive afsløret, at medlemmer af Danmarks Kommunistiske Parti (DKP) under den kolde krig havde fungeret som spioner for Sovjetunionen.

Men det dokumenteres ikke i rapporten. Skuffelsen blandt antikommunisterne må derfor have været ganske stor. I nogle folketingsmedlemmers debat om rapporten måtte de i stedet for anklager mod kommunisterne for landsforræderi ty til ordkløveri om den såkaldte fodnotepolitik, som Socialdemokratiet sammen med De Radikale havde ført i perioden fra 1982 til 1988.

Rapporten på lidt over 2.300 sider omfatter perioden fra 1945 til 1991, delt op i tre tidsperioder i lige så mange bind og et fjerde bind med konklusioner.

De fleste sider i rapporten bruges til at gøre rede for dansk sikkerhedspolitik og for NATO's og Warszawapagtlandenes sikkerheds- og militærpolitik. Den hemmelige virksomhed, der blev bedrevet af Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), bliver der også redegjort for. Det drejer sig bl.a. om disse tjenesters udspionering af danske politikere og aktivister på venstrefløjen og i fredsbevægelsen.

Der bringes bl.a. nogle referater fra

nogle af de møder, den kommunistiske og senere folkesocialistiske partileder Aksel Larsen angiveligt havde i perioden fra 1958 til 1964 med repræsentanter for 'en vestlig efterretningstjeneste' – dvs. det berygtede amerikanske spionageagentur CIA.

Ikke overraskende overvågede de danske efterretningstjenester til stadighed DKP, der 'formodedes at undergrave det danske samfundssystem', og som politisk samarbejdede meget tæt med Sovjetunionen.

'Tjenesterne' holdt også nøje øje med fredsbevægelsen og venskabsforeningerne.

Ingen krigstrussel fra Sovjet

Efter gennemlæsning af et meget stort arkivmateriale i Sovjetunionen, Polen og Tysklands Demokratiske Republik når kommissionen frem til denne konklusion:

"Det er ikke undersøgelsens opfattelse, at Sovjetunionen havde intentioner om at indlede et militært angreb på Vesteuropa, herunder Danmark, og blot afventede en gunstig situation for at realisere sine planer."

Som helhed underbygger den digre rapport det indtryk, at Danmarks sikkerheds- og militærpolitik under den kolde krig byggede på et falsk grundlag, en farlig illusion.

Rapporten er bl.a. bemærkelsesværdig derved, at den på afgørende punkter bryder med den officielle historieskrivning og al den oppustede propaganda, der er øst ud over befolkningen med det formål at fremstille Sovjetunionen og dets allierede som blodtørstige bæster, der dag og nat pønsede på at angribe og

*Berlin under den kolde krig:
Den amerikanske besættelseszone.*

ødelægge Danmark og andre lande.

Med ret regelmæssige mellemrum er der 'lækket' oplysninger om østlige angreb imod Danmark med atomvåben. Hvis sådanne planer overhovedet har eksisteret uden for propagandamagerens fantasi, har der muligvis været tale om planer til imødegåelse af vestlige angreb.

Sådanne planer har eksisteret lige siden USA's nødvendige brug af atombomberne imod Japan i 1945 og har været anvendt som politisk presionsmiddel og kunstig opskrining af krigshysteriet og oprustningsspiralen.

Det bør ikke glemmes, at Danmark i strid med folkeretten gjorde Grønland til atombase i vestmagternes planer om at eliminere Sovjet som stat.

-ha/argus – Håndslag

Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS):

Danmark under den kolde krig. Kommissionsrapport.

Tre bind + et bind konklusioner. 2.348 sider. 600 kr.

Enhedslistens pressemeddelelse om Oprør

OPRØR: Vi skal stå sammen mod krigsforbryderne og deres love:

“Den danske forening Oprør inviterer alle europæiske demokrati- og solidaritetsbevægelser til at være med i en samlet udfordring rettet mod national terrorlovgivning, EU's terrorliste og den internationale 'krig mod terror'”...

“Oprør håber, at flere organisationer og enkeltpersoner vil stå frem og udfordre den kriminalisering af anderledes tænkende, som den nuværende 'krig mod terror' fører med sig.”

Citerede fra “Arbejderen” den 11/8 efter at en talsperson, Patrick Mac Manus, blev sigtet af politiet for brud på krigsforbryderregeringens terrorlov.

Vi forventer støtte fra, i hvert fald, venstrefløjen. Det eneste selverklærede venstreparti i folketinget Enhedslisten

(EL), skrev i en pressemeddelelse:

“Foreningen Oprør sigtes for at give udtryk for deres politiske holdninger, og dermed er ytringsfriheden truet. Det var bl.a. præcist dette Enhedslisten advarede mod da terrorpakken blev vedtaget”.

Sådan begynder EL's “støtte” - men dens sidste afsnit viser hvor deres støtte virkelig ligger:

“Enhedslisten støtter ikke Forening Oprørs konkrete indsamling til PFLP og FARC, men deler foreningens ønske om at sætte terrorlovgivningen til fornyet debat.”

Ord og atter ord. På den en side, og på den anden.

Sådan har EL opførte sig i mange sager, hvor modige folk herhjemme eller modstandskæmper i de lande, som imperialistiske regeringer invaderer, handler imod deres mord og røveriet af deres suverænitet og ressourcer. Bare for at nævne et par eksempler har vi set et EL-folketingsmedlem stå sammen i en demonstration med regeringskrigsforbryderpartiet Venstre (om Londons terror-bombning), en anden kyllingselsker Pernille Rosenkrantz med sine usolidariske Coca-Cola/MacDonalds-spisevaner i den borgerlige avis B.T.,

og ikke mindst EL- lederne skamfulde fordømmelse af de modige maleraktivister.

ELs ledere skal støtte befrielsesbevægelser hvor de opstår imod imperialismens angreb, som i Irak, Afghanistan, Palæstina, Colombia, Filippinerne ... De er alle sammen angrebet ulovligt ifølge FNs Charter og mange internationale konventioner, og ikke bare i de undertrykte øjne. Hvis ELs ledere ikke kan finde ud af det elementære solidaritetsbegreb med aktive handlinger, så må de erstattes af legitime ægte demokratisk-radikale-aktivist ledere. Hvis det ikke kan lade sig gøre, så må vi aktivister finde/danne et andet parti.

Ron Ridenour
aktivist-forfatter

Let forkortet af KP

De ”befriede” flygter

Herboende irakere ønsker i stigende grad ikke at rejse tilbage til Irak. Og af dem, der rejser, vender flere og flere tilbage til Danmark. Det er dårlig reklame for det ”befriede” Irak, så regeringen presser kynisk på med at få flere irakere tilbage, blandt andet ved at åbne ”flygtningekontorer” i Irak.

Mens modstandsbevægelsen vinder stærkt frem, så er det især overklassen, herunder de efter irakiske forhold rige eksilirakere, der flygter. De har midlerne, og en del af dem kom til Irak for at ”genopbygge” landet sammen med besættelsesmagten. Det lykkedes ikke på grund af modstanden mod besættelsesmagten og dens kollaboratorer.

Det er her værd at huske på to ting: at Irak aldrig bliver fredeligt og reelt beboeligt, så længe besættelsen varer, og at 24 millioner irakere stadig lider under den. De har ingen steder at vende tilbage til. Irak er deres eneste hjem. Derfor: Stop besættelsen – nu!

Carsten Kofoed
talsmand for Komiteen for et Frit Irak

Poul nEubert

tidligere partiformand og statsminister
optrådte sammen med sin kone

Lone

på fjernsynet, og

hvem der styrede hvem,

fremstod så klart og indlysende,

at enhver amatør-psykolog kunne nå til samme resultat,

- at da nEubert var statsminister,

og havde chancen,

måtte han lade hjemmefrontens ydmygelser og fornedrelser

vende til sejr udadtil,

ved at lade det gå ud over en sagesløs

og godtroende befolkning.

NB

Fredsvagter konfronterer Bush foran ranchen i Crawford

Lørdag den 6. august startede Cindy Sheehan en antikrigsprotest foran præsident Bushs ranch ved Crawford i Texas. Hendes søn blev dræbt i Irak den 4. april 2004.

"Folk dør hver dag på grund af løgne. Den eneste måde, vi kan støtte vores tropper på nu, er ved at få dem hjem," siger hun.

Ved ankomsten til Crawford blev Cindy fulgt af 50 deltagere i marchen. Hun udtalte, at hun vil blive der, indtil præsidenten kommer ud for at tale med hende, så hun kan aflevere sin opfordring, eller indtil han tager tilbage til Washington sidst på måneden.

To sikkerhedsvagter mødtes med Cindy Sheehan og lovede at viderebringe Cindys bekymringer til præsidenten, men hun sagde: *"Jeg taler ikke med andre end ham."*

Amerikanske Irak-veteraner mod krigen

Hun mødtes første gang med Bush, to måneder efter sønnen var blevet dræbt i Irak. Præsidentens udtalelse om, at hendes søn og andre soldater var døde for en god sag, *"gjorde mig mere vred, end den trøstede mig,"* sagde Sheehan. *"Han sagde en mængde sårende ting til min familie, og vi havde det værre efter at have talt med ham,"* sagde hun. *"Jeg ved ikke, hvorfor jeg vil gentage [mødet med ham]. Men nu tænker jeg mere klart. Jeg tror, det er vigtigt ... at han ved, han ikke længere kan bruge min søns navn til at få tilgivelse for drabene."*

Lige siden sønnens død har hun brugt

sin tid på at protestere mod krigen og Bush-administrationen.

Hun har talt på Capitol Hill, demonstreret ved rekrutterings-centre i Sacramento og deltaget i kampagnerne ved præsidentvalget sidste efterår. *"Lige nu er dette hendes arbejde,"* sagde Womeli, der har arbejdet sammen med Sheehan. *"Det er ikke et eftertragtet job. Hun sover på folks sofaer og er afhængig af andre aktivisters hjælp-somhed."*

Sheehan har også været med til at starte 'Gold Star Families for Peace', 50 familier til faldne soldater. Planen om Crawford-protesten blev udviklet på Veterans for Peace-konventet torsdag den 4. august i Dallas. Hun tog til Crawford lørdag sammen med medlemmer fra forskellige aktivister-grupper i en karavane på et dusin køretøjer anført af en rød-hvid-blå bus påskrevet "Impeachment-tour" (rigsrets-anklagen mod Bush m.fl.).

I Crawford er der et freds-hus grundlagt af de lokale aktivister, og lige nu har 10 aktivister sat telte op ca. 3 km uden for ranchen, hvor de flere gange har fået at vide af CIA-agenter, at det er 'farligt område'. *"De bliver ved med at komme og sige, at hvis I bliver der ude ved vejsiden, så bliver I nok dræbt,"* sagde Sheehan.

Politichefen udtaler, at ingen var blevet arresteret lørdag aften. *"De var ret højroastede, men ellers fredelige,"* sagde han. Han sagde, at protester er almindelige under præsidentens ophold i Crawford. Dette var dog det første bli-

vende ophold.

(Oversat og lettere forkortet fra Common-dreams 7.8.05)

Dette er bare én af de mange små historier fra udviklingen af fredsbevægelsen i USA. Verden over er der tusindvis af enkeltpersoner, der hver især gør et stort stykke arbejde for at protestere mod den farlige kurs, imperialismen med USA i førersædet har taget.

Nødvendigheden af 'en anden verden' forstås af flere og flere. Kommunisternes opgave er både at skabe fælles rammer for og indgå i de mangeartede protester og at påvise det umulige i at gennemføre varige forbedringer under imperialismen. Den dag, Cindy Sheehan og mange andre med hende forstår det, er vejen banet for holdbare samfundsforandringer til gavn for jordens befolkning.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Duracell-kaninen

Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt har påbegyndt sin charmeoffensiv i fagbevægelsen. Det sker ved de traditionelle forbundskongresser, der afholdes i efteråret, og blev startet op med deltagelse på LO-kongressen.

Gucci-bæreren har profileret sig skarpt som resultatorienteret:

- *Socialdemokraterne skal være med ved bordet*, erklærede hun under duellen med Frank Jensen og har hun siden fastholdt. Hun kunne derfor heller ikke lægge skjul på sin ærgrelse over for fagbevægelsen, da VK-regeringen valgte at forhandle solo med Dansk Folkeparti angående miljøet, socialområdet og arbejdsmarkedet:

- *På disse områder har regeringen valgt kun at indgå forlig med Dansk Folkeparti*, forklarede hun de kongresdelegerede, som hun titulerede "sine kolleger og venner", men der var trøst at hente for dem, der måtte støtte hendes forhandlingsliderlighed:

- *Vi bliver ikke fornærmede. Vi bliver ved. Vi bliver dansk politiks svar på Duracell-kaninerne. Vi kommer tilbage og tilbage og tilbage til forhandlingsbordene. Selv om vi bliver smidt ud af én forhandling, kommer vi til den næste fuld af forslag til forbedringer*, fastslog hun. Partiformanden har derved nærmest gjort følgende lille mundheld til en dyd: Det er ingen skam at gå, når man bliver smidt ud.

Mor er hverken sur, fornærmet eller skuffet, men møder glad frem til nye smækkede døre.

Det ville imidlertid være forkeret at hævde, at VK-regeringen konsekvent udelukker eller har udelukket Socialdemokraterne fra forhandlinger eller forlig. Faktisk forholder det sig stik modsat, når det handler om vigtige, omfattende og afgørende forlig. Det var med Lykketoft som formand, at Socialde-

"En ny chance til alle" vil spare samfundet op til 30 milliarder kroner om året, idet forskellige stokkemøder vil fratage udstødte, unge og specielt indvandre deres eksistensgrundlag.

Faglig kommentar

mokraterne allerede i 2002 indgik det vigtige arbejdsmarkedsforlig *Flere i arbejde*, der i øvrigt ikke har skabt flere arbejdspladser, men kun forringelser for de udstødte. I foråret indgik Socialdemokraterne forlig om kommunalreformen. Anders Fogh Rasmussen har garanteret, at når tiden er inde til at forringe efterlønnen yderligere, vil det ske med Socialdemokraternes velsignelse og håndaftryk.

Regeringen vil heller ikke her møde modstand fra Duracell-kaninen:

- *Pensionsalderen skal hæves, og efterlønsordningen skal være udfaset i 2024*, erklærede hun på TIB's kongres midt i sommervarmen. Det var ikke et udtryk for hedeslag, men ramme alvor, der mødte modstand fra bygningsarbejderne, som ikke så nogen grund til at udfase noget som helst andet end VK-regeringen. Siden har Marianne Jelved overhalet Duracell-kaninen indenom ved at kræve ordningen afskaffet i løbet af ti år.

Helle Thorning-Schmidt mødte imidlertid ikke totalt tomhændet frem til kongressen. Hun kunne bryste sig af, at Socialdemokraterne havde medvirket til forliget "En ny chance til alle", som angiveligt er et led i regeringens (og Socialdemokraternes) integrationspolitik, men i virkeligheden også retter

brodden mod danske familier.

"En ny chance til alle" vil spare samfundet op til 30 milliarder kroner om året, idet forskellige stokkemøder vil fratage udstødte, unge og specielt indvandrere deres eksistensgrundlag:

- * Børnechecken fratages familier, hvis deres 15-18-årige børn ikke er i uddannelse i job med udsigt til en uddannelse.
- * Kontanthjælpen fratages 18-25-årige, hvis de springer fra en uddannelse "uden rimelig grund".
- * Kontanthjælpen fratages den ene part i et ægteskab, hvis de ikke sammenlagt har haft mindst 300 timers arbejde inden for de seneste to år.

Arne Johansen, formand for TIB, betegner forliget således:

- *Titlen "En ny chance til alle" klinger hult. Aftalen åbner en faldlem til det angelsaksiske velfærdssamfund, hvor mange er stinkende rige, men endnu flere knokler på både to og tre lavt betalte job for at klare dagen og vejen. Regeringen har med aftalen givet de svage i samfundet tre spark ud af fællesskabet. Kynisk sparepolitik forklædt som integrationspolitik, kalder vi det.*

Arne Johansen har så sandelig ret i sin kritik, blot med den tilføjelse, at Duracell-kaninen alt for tydeligt har vist, hvad det er, hun vil bruge sin vedvarende energi på.

FJ

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk